

கலை . மலர்

நுவரெலியா

கலைமன்றக் கலைவிழாச்

சிறப்பிதழ்.

எமது பாராட்டுதல்கள் !

இரண்டாவது கலை விழாவைக்
கண்டு களிக்க வைப்பதோடு,
கலைமலரையும் வெளியிடும்

கலை மன்றத்தினருக்கு

எமது பாராட்டுகள் உரித்தாகுக.
வருங்காலத்தில் கலை மன்றம் மேலும் வளர்ச்சியடைய
வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றோம்.

றசினு ஹாட்வேயர்

ஸ்டோர்ஸ்

இரும்புச்சாமான்களும் மளிகைச்சாமான்களும்
விநியோகிப்பவர்கள்.

7, மொடல் ஷோப் & 28, லைசன் வீதி

த. பெட்டி: 41.

நுவரெலியா.

தொலை பேசி: 433

அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புடைவை ஸ்தாபனமான

—வையம்ஸ்—

அழைக்கிறது!

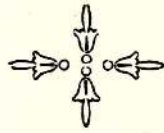
அழைக்கிறது!

- ★ உங்கள் தோற்றத்துக்கு எழிலூட்டும் அழகான ஆடைகளை மலிவான விலையில் பெற்றிட வையம்ஸிக்கு வாருங்கள்.
- ★ பட்டும் பருத்தியும் - குளிர்க்கேற்ற திறம் - கம்பளிகளும் கைத் தறிச் சேலைகளும் கல்யாணப் புடைவைகளும் விற்பனைக்குண்டு.

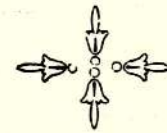
அழகூட்டும் ஆடைக
ளைத் தேடி ஆடவர்
நாடும் இடம்

வனம்பூட்டும் உடை
களைத் தேடி வனிதை
யர் நாடும் இடம்

வையம்ஸ்
66, புதுக்கடை வீதி,
நுவரெலியா.

வையம்ஸ் - வையம்ஸ் - வையம்ஸ் - வையம்ஸ் - வையம்ஸ் - வையம்ஸ் - வையம்ஸ்

ALL YOUR TEXT BOOKS IN ENGLISH, TAMIL AND SINHALESE
STATIONERY AND NOVELS

ALL KINDS OF FANCY GOODS
READER'S DIGEST, LIFE AND TIME

Remember

ANY TYPES OF DUPLICATING WORKS UNDER TAKEN

சிவாஸ்
ரீகல் கட்டிடம், நுவரெலியா.

SIVA'S
REGAL BUILDING, N-ELIYA.

எல்லாவிதமான பிரதி எடுக்கும் வேலைகளும் குறித்த நேரத்தில் குறைந்த செலவில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

ஆங்கிலம், சிங்களம் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் வெளி வந்துள்ள நல்ல நாவல்கள்.
(பாடப்புத்தகங்கள்) பாட்டுப்புத்தகங்கள் (செய்திப் பத்திரிகைகள்
முதலியவற்றுக்கு நினைவில் நிறுத்தவும்.

சிவாஸ் சிவாஸ் SIVA'S

CITY BAKE HOUSE

Offers you these
Favourites in

WEDDING
CHRISTENING
Anniversary
etc.

All your
requirements in
Baking

CAKES

Remember:

CITY BAKE HOUSE
Hawa-Ellya. NUWARA-ELIYA.

கலைமன்றத்தின் மற்றுமொரு வெளியீடு

“ குலமலர் ”

திரு. ச. அமிர்தநாதர் அவர்கள்
எழுதிய காவியம்.
கலாநிதி க. கைசபதி அவர்க
ளின் அணிந்துரையுடன் வெளி
வந்துள்ளது.

விற்பனை செய்வோரும் பிரதி
கள் பெறுவோரும் தொடர்பு
கொள்க.

Your Attention Please!

DO YOU KNOW THE ONLY UPSTAIR
HARDWARE IN UPCOUNTRY?

IT IS THE

NUWARA ELIYA HARDWARE'S

"ESTATE SUPPLIERS"

★ For Better Service, ★ For Prompt Attention,
↰ HARD WARE ↰ COIR LEAF BAGS ↰ PLUCKING BASKETS
↰ PAINTS ↰ GARDEN TOOLS ↰ GLASS WARE

And
Electrical Goods

Always remember

NUWARA-ELIYA HARDWARE'S

NO. 66 "WOOD LANDS"
Main Street, NUWARA-ELIYA.

Dial: 326

தரத்தில் சிறப்பு மிக்க மில்க் வைற் தயாரிப்புகளையே
உபயோகியுங்கள்.

★ மில்க் வைற் நீல சோப்

★ மில்க் வைற் பார் சோப்

★ மில்க் வைற் சலவைப் பவுடர்

★ மில்க் வைற் மெடிக் கேற்றற் சோப்

மில்க் வைற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பாணம்.

நினைக்கும் போதே இனித்திடும் சுவையான

“சுவெப்ஸ்”

குளிர்ப்பானங்களின் விநியோகஸ்தர்கள்

“வுட்லன்ஸ் ஹோட்டல்”

தினபதி, சிந்தாமணி, தந்தி, தவஸ, சவஸ, சன், ராதா,
டிகிரி, ரீவிரஸ, விஸிதுற, ரஸகதா ஸ்ரீ, கீதாஞ்சலி
ஆகிய குடும்பப் பத்திரிகைகளையும் அதிர்ஷ்டத்தைத் தரும் சுவீப்
டிக்கட்டுகளையும் விற்பவர்கள்

“வுட்லன்ஸ் ஹோட்டல்”

66, புதுக்கடை வீதி, நுவரெலியா.

T' Phone: 326

WOODLANDS HOTEL
66, New Bazaar, NUWARA-ELIYA.

நாம் நடாத்திய போட்டிகளில் பரிசில்கள் பெறுவோர்

பேச்சு:- தலைப்பு:- “தாயின் பெருமை”

முதலாவது இடம்:- செல்வி. பி. இந்திராதேவி
இரண்டாவது இடம்:- செல்வி. ஆர். கமலம்
மூன்றாவது இடம்:- செல்வி. பி. மாக்கிரட்

பாட்டு:-

முதலாவது இடம்:- செல்வன். எஸ். மனோகரன்
இரண்டாவது இடம்:- செல்வி. எஸ். புஸ்பராணி
மூன்றாவது இடம்:- செல்வி. ஆர். கமலம்

கட்டுரை:- தலைப்பு: “எழில்மிகு நூரை”

முதலாவது இடம்:- செல்வி. அன்னக்கொடி குமரப்பன்
இரண்டாவது இடம்:- செல்வன் பெ. சுந்தராஜ்
மூன்றாவது இடம்:- செல்வன். சி. சாகுஸ்ஹமீட்

கலை மன்றக் கலை விழா.

22-4-69

நுவரெலியா காமினி மகாவித்தியாலயத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்
நாவலர் அரங்கில் நடைபெறும்

நிகழ்ச்சிகள்

நூரளை அரசாங்க அதிபர் திரு. பி. எம். விஜயக்கோன் அவர்கள்
ஒளி விளக்கேற்றி கலைவிழாவை ஆரம்பித்துவைப்பார்.

செல்வி: அமலராணி பெர்னாண்டோ

செல்வி: ஆனந்தலக்ஷ்மி ராமையா

செல்வி: தனபாக்கியம் ராமசாமி

ஆகியோரது வாழ்த்துப்பாலைத் தொடர்ந்து கலைமன்றத் தலைவர்
திரு. கே. என். நடேசன் வரவேற்புரை நிகழ்த்துவார்

சொற்பொழிவு: விழாத் தலைவர். திரு. இரா. சிவலிங்கம் M. A.

செல்வி. ஊர்மிளா இலங்கை நாதனின் பூஜா நடனத்தை அடுத்து

திரு. ச. அமிர்தநாதர் எழுதிய “குலமலர்” நூல் வெளியீடு

வெளியீட்டுரை நிகழ்த்துவோர்

திரு. இரா. சிவலிங்கம் எம். ஏ.

திரு. யாழ்ஜெயம் நன்றியுரை

“நிர்மலா” “மஞ்சள் குங்குமம்” புகழ் திரு. S. S. சிவகணேஷ் (சின்னையா)
குழுவினர் அளிக்கும் “சாம்ராட் அசோகன்” (நாடகம்)

காமினி மகா வித்தியாலய மாணவர்களின் சுண்டிய நடனத்தை அடுத்து....

உடுவை. தில்லை நடராசா அளிக்கும் நவீன இராமாயணம்
(நகைச்சுவைப் பிரசங்கம்)

நகைச்சுவை நாடகம் மட்டக்களப்பு - தமிழ்க் கலா மன்றத்தினர்
புனித அந்தோனியார் தமிழ் மகா வித்தியாலய மாணவர்களின் நகைச்சுவை
நாடகத்தைத் தொடர்ந்து

செல்வி: சாந்தி. சிவசிதம்பரம் அளிக்கும் பரதநாட்டியம் இடம் பெறும்

திரைப்பட நடிகர்

S. S. சிவகணேஷ் குழுவினரின்

சாக்கிரற்றீஸ் (நாடகம்)

பரிசில் வழங்கல்:- திருமதி. ஆர். ஜி. மூர்த்தி
இணைச் செயலாளர்: திரு. அருள் பேரின்பநாயகத்தின் நன்றி நவீலலோடு
விழா இனிதே நிறைவுபெறும்.

KALAI MANDRAM - NUWARA-ELIYA.

PRESENTS

A

Variety Entertainment Under the distinguished
Patronage of

P.M. Wijekoon Esq.,

Government Agent, Nuwara Eliya
at the

**GAMINI MAHA VIDİYALAYA HALL
NUWARA ELIYA**

ON

TUESDAY, 22ND APRIL, 1969

at

5-30 P. M.

PROGRAMME

1. Ceremonial Opening — P. M. Wijekoon Esq., (Govt. Agent)
2. Greeting Songs — School Children
3. Address of Welcome — The President, Kalai Mandram
4. Presidential Address — Mr. R. Sivalingam, M. A. (Vizhla President)
5. Pooja Dance — Miss. Urmila Ellankainathan
6. Introduction of the Book "Kula Malar" — Mr. R. Sivalingam, M. A., and
"YalJayam"
Written by:
Mr. S. Amirthanathar —
7. Vote of Thanks — Author - "Kula Malar"
8. Drama — Samrat Asokan - Presented by Sivakanesh
& Party
9. Kandyan Dance — Student of Gamini Maha Vidiyalaya
10. Naveena Ramayanam — Uduvai Thillai Nadarajan
11. Drama (Comedy) — Tamil Kala Mandram, Batticaloa
12. Drama (Comedy) — St. Anthony's Maha Vidiyalaya,
Blackpool, Nuwara Eliya
13. Bharatha Natyam — Miss. Santhi Sivasithamparam
14. Drama "Socrates" — S. S. Sivakanesh (Film Actor of Nirmala)
15. Distribution of Prizes — Mrs. R. G. Moorthy
16. Vote of Thanks — Mr. Arul Perinpanayagam
(Joint Secretary)

புதிய புத்தகம்:-

எழில் பிகு நூரணை.

இதழாசிரியர்: உடுவை. தில்லை நடராசா

இயற்கை வளம் கொழிக்கும் ஈழத்தில்
அழகான நகரம் நுவரெலியா!
வானைத்தொடும் நூரணையில் நோக்குமிடமெல்லாம்
எழிலான காட்சிகள் ஏராளமுண்டு!

இயற்கையெழில் சிந்தும் நுவரெலியாவுக்கு
உங்களில் பலர் வந்திருப்பீர்கள்; உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்கியிருப்பீர்கள்

இதயங்களில் இன்ப நினைவுகளை நிறைத்து வைத்திருக்கும்
இனிய நுவரெலியாவைப் பற்றி அழகிய படங்களோடு, நூலொன்று
வெளியிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றோம்.

நுவரெலியாவைப் பின்னணியாகக் கொண்டு
புனைப்படும் விடயங்களும், நுவரெலியாவில் எடுக்கப்பட்ட
புகைப்படங்களும் வீரும்பி வரவேற்கப்படுகின்றன.

விடயங்கள் தருவோரும் - விளம்பரம் செய்வோரும் விபரம் கோரவும்

கலை மன்றம்

த. பெட்டி: 41, நுவரெலியா.

அரசாங்க அதிபர் ஆங்கிலத்தில்
அனுப்பி வைத்த செய்தி.

The Kachcheri,
Nuwara Eliya.

It gives me great pleasure to send this message on the occasion of the cultural show organized by the Kalai Mandram of Nuwara Eliya. I am fully aware of the commendable work done by the Kalai Mandram, Nuwara Eliya in the furtherance of cultural activities. In a town like Nuwara Eliya it is essential that the interest in cultural activities is kept alive. I have full confidence that the members of the Kalai Mandram will strive their utmost and make Nuwara Eliya a pleasanter and happier place by their cultural activities.

P. M. Wijekoon,
Government Agent.

நகர பிதா நமக்கு அனுப்பி வைத்த செய்தி

MAYOR'S MESSAGE

I take this opportunity of congratulating the Kalai Mandram of Nuwara Eliya for its splendid work in the promotion of cultural activities. It is hoped that this organisation's efforts will help the different communities to live in harmony and friendship which, I am sure, is the goal of a movement of this nature.

I wish the Cultural Show organised by the Kalai Mandram every success.

Nuwara - Eliya,
17th April, 1969.

K. C. B. Baappu,
Mayor of Nuwara - Eliya.

கலை மலர்

கலைமன்றக் கலைவிழாச்

சிறப்பிதழ்

ஆசிரியர்

உடுவை. தில்லை நடராசா

22-4-1969

★ கலை மன்றம் ★

நுவரெலியா.

1968 நிர்வாகக் குழு 1969.

காப்பாளர்கள்:-

- ✽ கௌரவ: K. A. சிரிப்பாபு J. P. U. M.
(நகர பிதா, நுவரெலியா)
- ✽ ஜனாப் B. P. M. கரீம்
- ✽ ஜனாப் A. M. இஸ்மயில்
- ✽ திரு. T. சிவபாதம் Bsc.
- ✽ திரு. C. K. R. தியாகராஜா M. A.
- ✽ திரு. V. விஜயசுந்தரம் (புரக்டர்)
- ✽ திரு. நோயல் நடேசன்

தலைவர்
திரு. K. N. நடேசன்

○○○

பொருளாளர்
ஜனாப். K. M. இஸ்மயில்

உப தலைவர்கள்

திரு. R. G. மூர்த்தி — ஜனாப். V. S. A. மஜீது

இணைச் செயலாளர்கள்

திரு. அருள் பேரீன்பநாயகம் திரு. S. சோமசுந்தரம்

செயற்குழு

- ✽ திரு. A. கருப்பையா
- ✽ திரு. S. சோமசுந்தரம்
- ✽ திரு. M. சிவராஜா
- ✽ திரு. S. சிங்கராயர்
- ✽ திரு. உடுவை. தில்லைநடராசா
- ✽ திரு. மலைச்செல்வன்
- ✽ திரு. P. சோமசுந்தரம்
- ✽ திரு. ராஜகோபால்
- ✽ ஜனாப். K. S. M. சரீப்.

கௌரவ கணக்குப் பரிசோதகர்

திரு. I. ரெங்கராஜ்

எல்லாம் வல்லவனுக்கு.....

காலமெலாம் மாந்தரினம் மனங்கனிந்து
போற்றுகின்ற கருணைக் குன்றே!
கோல எழிற் கொழுந்தாகி எம்முணர்வில்
குலவுகின்ற குளிர்மை யூற்றே!
ஞாலமிசைக் கலைவடிவே! நல்லறமே!
அவ்வறத்தின் நாயகமே!
சீலமிகு பரம் பொருளே! எந்நாளும்
நின் அன்பு சிந்தை கொள்வோம்.

.....எமது வணக்கம்

வணக்கப்பாவை வெளியிட இணக்கம் தந்தவர்:-

ச. அமிர்தநாதர்.

மலர்க்காட்டினுள் நுழைய.

வணக்கம் !

“ மலையக மக்களிடையே கலையார்வத்தை ஊட்ட வேண்டும்; கல்வியை வளர்க்க வேண்டும்; பண்பாட்டைப் பரப்ப வேண்டும்” என்ற எண்ணத்துடன் அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மன்றங்களில் நுவரெலியாக் கலை மன்றமும் ஒன்று.

கலை மன்றத்தின் முயற்சிகளில் ஒன்று நூலாக வடிவெடுத்து, “கலைமலர்” எனும் பெயரெடுத்து உங்கள் திருக்கரங்களிரண்டிலும் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது.

“சீசன்” என அழைக்கப்படும் சித்திரைத் திங்களில் மலை நாட்டில் காணுமிடமெல்லாம் மலர்கள் நிறைந்திருக்கும். அழகாக விரிந்திருக்கும் மலர்களுக்குக் கூடாகத் தவழ்ந்து வரும் தென்றல் நறு மணத்தையும் சுமந்து வந்து உள்ளத்தை இன்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தும்.

இயற்கையெழில் கண்டு இன்பம் கொள்ளும் உள்ளங்களை அறிவின்பத்திலும் ஆழ்த்த வேண்டும்; கலையின் பத்தையும் அவை கண்டு களித்திட வேண்டும்-என்னும் நோக்கோடு விழா வெடுக்கின்றோம். விழாவில் இடம் பெறும் ஆடல், பாடல் நாடகம் ஆகியவற்றைக் காணும் வாய்ப்பு ஒரு சிலருக்குத்தான் கிட்டும். எனவே விழாவில் கலந்து கொள்ளமுடியாதவர்களின் எண்ணத்தில் எமக்கும் ஓரிடம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வண்ணமலர்கள் சில வற்றைச் சேர்த்து இந்த மலர்க்காட்டை உருவாக்கினோம்.

உடுவை. தில்லை

காலமின்மை காரணமாக இம் மலர்க்காட்டில் பல இன மலர்களையும் வைக்க முடியவில்லை. பலரின் ஒத்துழைப்பு இருந்த போதும் ஒரு சில தினங்களுக்குள் மலர் வளத்தை அமைக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் தேன் நிறைந்த மலர்களால் அலங்கரித்து பொலிவுடைச் சோலையாக்க முடியாமற் போய்விட்டது.

நல்ல மலர்கள் சில அனுப்பி வைக்குமாறு பலருக்குக் கடிதம் வரைந்தோம். அவற்றுள் சில வான் வழியாக பாரத நாட்டுக்கும் பறந்து சென்றன. இருப்பினும் சிலரது

இதயத்தில் பூத்த இனிய மலர்கள் தான் எமக்குக் கிடைத்தன. சிரிய மலர்களாலும் சிறந்த மலர்களாக உரியகாலத்தில் அனுப்பி வைத்த அன்பர்களுக்கு நன்றியை நவீவது நம் கடமை !

“ நகை” என்றதும் மங்கையர் முகம் மலர்வதைப் போல “மலர்” என்றதும் மங்கையரின் உள்ளம் மலர்ந்ததை அவர்கள் பேனாவால் படைத்த மைக்கோலங்களால் காண முடிந்தது. ஓரளவுக்காவது தரமான அழகிய மலர்களை-எண்ணத்தை விட்டகலா வண்ண மலர்களை மாத்திரம் இந்தக்காட்டில் இடம் பெறச் செய்யவேண்டும் என்ற முடிவின் பிரதி பலிப்பு சிலர் அனுப்பிய மலர்களை ஒதுக்கி வைக்கும்படியாகி விட்டது. அதற்காக வருந்துகின்றோம்.

எங்காவது ஒரு பூங்காவில் நுழைந்து, அங்கு பூத்துக் குலுங்கும் வண்ண மலர்களைக் கண்டு களிக்கையில் கண்கள் பூங்காவிலுள்ள புற்பரப்பையும் பார்த்து மகிழ்வது வழக்கம். இந்த மலர்க் காட்டிலும் மலர்ந்திருக்கும் கதை, கட்டுரை, கவிதை மலர்களோடு விளம்பர மலர்களையும் பார்த்து, படித்துப் பயனடைய வேண்டும் என்பதே எமது அவா !

நடராசா

உங்கள் அவாவும் அது தானே!
அப்படியானால் வாருங்கள்,
மலர் காட்டினுள் நுழைவோம்!

ஆசிரியர் அழைக்கிறார்.

மு. சிவசிதம்பரம் பா. உ.
உபசபாநாயகர்.

கரவெட்டி.
2-4-69.

பிரதிநிதிகள் சபை

இதழாசிரியர்,
கலைமன்றம்,
நுவரெலியா.

மனம் நிறை வாழ்த்து

கலையகம் என்றால் அது மலையகம் என்று பேசுமளவுக்கு இன்று நிலைமை மாறி வருகிறது. நுவரெலியா கலை மன்றத்தினர் நடத்த விருக்கும் கலை விழாவும், அதை யொட்டி வெளியிடும் மலரும் சிறந்த விருந்தினை, சித்திரைத் திங்களில் வழங்க விருக்கிறீர்களென அறியும் போது கன்னித் தமிழின் மேல் கரை கடந்த பற்றுடைய நாம் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்துள் நீந்தாதிருக்க முடியுமா?

கலை விழா, நடந்து முடிந்தவற்றுள் தலைவிழாவாக அமையட்டும். மலர்-நுவரெலியா மலராகையால் வாடாமலராக-மறையாத மணமலராக மலரட்டும்.

மு. சிவசிதம்பரம்.

மன்றத் தலைவர் எழுதுகின்றார்

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் ஈழமணித் திரு நாட்டின் இணையற்ற நல்முத்தாம் மலையகம். அந்த மலையகத்தின் மாசற்ற தவப் பயனால் மாந்தர்க்குக் கிடைத்த மாண்பு மிகு வரப்பிரசாதம் “நுவரெலியா” எனும் கலையகம். இதுவே இன்பத்தின் நடுநாயகம். வானுலாவும் மலைகள், வளைந்தோடும் நதிகள், வளம் நிறை சோலைகள், வசந்த காலத் தென்றல்-இவை அனைத்தும் இந் நகருக்கே உரித்தான பொக்கிஷங்கள். மனதுக்கு இத மூட்டும்-மகரயாழ் மீட்டும் மங்கைகளைப்போல், செழித்து வளர்ந்து, சிங்காரத் தென்ற லைத் தழுவி, செவ்வானத்தோடு உறவாடும் தேயிலைக் கன்னியின் அழகின் சிறப்பு ஒரு திவ்விய தரிசனம். எழிலுக்கு எழில் சேர்க்கிறது எங்கள் “நுவரெலியா கலை மன்றம்” அழகு மீளிரும் நாடு தானே கலை வாழும் வீடு!

அன்பு தழைக்க, ஆண்டவனை வழிபட, இன்பம் தீளைக்க, ஈகை நிலைக்க, உள்ளம் தூய்மையுற, ஊரார் ஒன்றுபட, எண்ணும் எழுத்தும் எல்லோரும் அறிந்திட, ஏடுகள் பல எழுத்துலகுக்கு வழங்கிட, ஐயம் அழிந்திட, ஒழுக்கம் பெருகிட, ஓம் என்று ஓசை ஒலித்திட, நல்வழியில் நடந்து, நற்பணி புரிந்து, நல்லாசி பெற்றுவதே நம் மன்றத்தின் இலட்சிய நோக்கங்களுக்கு எழுப்பக்கூடிய ஞாபகச் சின்னம்.

இவ்வுன்னதமான இலட்சியங்களை அடைந்திட, உழைப்பு என்னும் பாதையில் பயணம் செய்வதே பொருத்தமானது என்பதை நினைவுறுத்தி, இம் மன்றத்தின் வரலாற்றில் -முழு நிறைவு பெற்ற இவ்வாண்டில், எனக்குத் துணையாக-தூணாக நின்று பணி புரிந்த செயற் குழு சிகரங்களுக்கும், மன்ற வளர்ச்சியிலே உயிராயிருந்த அங்கத்தவர்கள் அனைவோர்க்கும், மன்ற வெளியீடான கலைமலர் மணக்க-பலர் ரசிக்க பொறுப்பாய் இருந்த திரு. உடுவை தில்லை நடராசன் அவர்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். பெருமை மிகு பாரம்பரியங்களுக்கு உரியவர்களாகிய நாங்கள், கல்வி, கலை கலாச்சாரத்திற்கு ஊட்டச் சத்து அளிப்பதற்கு ஒன்று பட்டுள்ள நாம் நடப்பு வருடத்தில் நல் முயற்சிகளை மேலும் தொடர்ந்து எமது மன்றம் சுடர் விட்டு ஒளி வீச, ஆண்டவனை பிரார்த்தித்து, நல் ஆக்கப்பணியில் உயர் நோக்கங்கொள்வோமாக!

வாழ்க கலை! வளர்க எம் மன்றம்!

கே. என். நடேசன்

தலைவர்

கலைமன்றம், நுவரெலியா.

வாழ்த்துக்கள்.

தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்துக்கு வந்தபோது

“நுவரெலியா கலைமன்றத்தார் வெளியிட்டுள்ள கலைமலர் இதழைக் கண்ணுற்றேன். சிறந்த கருத்தோவியங்கள் உள்ளன. இளைஞர்களின் தமிழ் ஆர்வம் இந்த மலரின் மணமாக வீசுகின்றது. அழகிய இலங்கைத் தீவின் சிகரமாக விளங்கும் நுவரெலியாத் தமிழர்களுக்கும் கலைமன்றத்தாருக்கும் என் மனங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்”

—ம. பொ. சிவஞானம்.

கொழும்பிலிருந்து.....

“விழா, மலர் இரண்டின் சித்திக்கும் வாழ்த்துக்கள்”

—அன்புள்ள
சிஸ்ஸையூர் செல்வராசன்.

கண்டியிலிருந்து.....

“உங்கள் மன்றத்தின் சேவை நம்மனைவருக்கும் பயன் தருவதாகவும், நம் மக்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் எழுச்சியூட்டுவதாகவும் அமைந்திடல் வேண்டுமென அவாவுகின்றேன்.”

—அன்புடன்
இர. சிவலிங்கம்

காலியிலிருந்து.....

“தங்கள் பணி சிறப்புற வாழ்த்து!”

—அன்புடன்
ஈழக்குமார்.

களுவாஞ்சிக்குடியிலிருந்து.....

“தங்களது மன்றம் கலைமலர் ஒன்று வெளியிட முன்வந்தமைக்காக எமது பாராட்டுதல்கள்”

—அருள் செல்வநாயகம்

நுவரெலியாவிலிருந்து.....

“சுவையில் குளித்துச் சுடரட்டும் கலைமலர்!
தொடர்ந்து சிறக்கட்டும் விழா!”

—ச. அமிர்தநாதர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து.....

“எண்ணும் காரியமெல்லாம் நலமாக நடந்திட -
நல்லவரெல்லாம் போற்றிட வாழ்த்துகின்றேன்”

—செல்வி. எஸ். ஜெசித்தா.

நல்லூரிலிருந்து.....

“வியப்பையும், மகிழ்வையும் தரும் வகையில் கலைமன்றம் சிறப்படைய வேண்டும் என்பதே என் ஆவலும், பிரார்த்தனையும்.”

—செல்வி. சி. சுந்தரா.

அடம்பனிலிருந்து.....

திறம்பட உழைக்கும் தங்கட்கு, என்னிதயங்கனிந்த நன்றிகளையும், பாராட்டுகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.”

—செல்வி. எஸ். இராஜப்புவனம்

ஸ்பிரிங்வல்லியிலிருந்து.....

“கலை விழா இனிதே நடைபெறவும் கலைமலர் கவினமிகு மலராக மலரவும் என் வாழ்த்துக்களை நவில்கின்றேன்”

—செல்வி. இரா. சரஸ்வதி.

சிலாபத்திலிருந்து.....

“உங்கள் கலை மன்றம் சிறந்த சேவையைச் செய்து வளர்ந்து வரும் இளஞ்சிறார்கள் ஒரு முன்னோடியாக இருக்கவேண்டும் என்பதே என் அவா”

—அன்புள்ள

செல்வி. மிதாதுல்கனியா.

திருமலையிலிருந்து.....

“விழா ஓசை எங்கும் ஒலிக்கட்டும்!
மலர் மணம் எங்கும் பரவட்டும்!”

—செல்வி. சு. இராணி.

வத்தளையிலிருந்து.....

“விழாவும் மலரும் நினைவை விட்டு நீங்காதிருக்க வேண்டுமென நினைத்திடும்”

—அன்பு

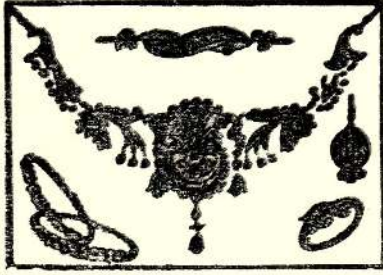
ஸிராணி

City Medical & Jewellers

No. 14, New Road.

HATTON

Telephone: 311

கலை மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு
எங்களின் மனமுயற்சி
வாழ்த்துக்கள்.

சிட்டி மெடிக்கல் அன் ஜுவல்லர்ஸ்

நகரின் முன்னணி நகை, ஆங்கில மருந்து விற்பனையாளர்கள்.

சிட்டி மெடிக்கல் அன் ஜுவல்லர்ஸ் - 14, புதிய வீதி அட்டன்
தொலைபேசி: 311.

T' Phone: 355

Grams: 'WHYTECO'

For Quality in

- HARDWARE MATERIALS
- PLANTATION TOOLS
- FACTORY REQUIREMENTS
- ELECTRICAL PARTS
- ETC., ETC.,

RAMSWHYTE & COMPANY,

GENERAL HARDWARE & ESTATE SUPPLIERS

39, Main Street,
HATTON.

அன்று முதல் கலைமன்ற அறிக்கை

பேரன்புடையீர்!

“தமிழுண்டு தமிழ் மக்களுண்டு இன்பத் தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு” என்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் அமுத வாக்கை உள்ளத்தில் கொண்டு தமிழுக்கும் தமிழினத்திற்கும் நற்பணி செய்யும் எண்ணத்தோடு சில தமிழ் உள்ளங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமக்கென ஒரு மன்றத்தை உருவாக்கி கல்வி, கலை பண்பாடு ஆகியவற்றை இலட்சியமாகக் கொண்டு, பல திட்டங்களை வகுத்து செயல்பட ஆரம்பித்தது.

அன்று எமது மன்றம் பல இன்னல்களுக்கிடையில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முயன்றபோது—சில துடிப்புள்ள இளைஞர்கள் மாத்திரம் முன்னணியில் நின்று பணி புரிந்தனர். அவர்களின் அயரா உழைப்பின் பயனாக, குறுகிய காலத்தில் கூடிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து, மலையகத்திலுள்ள மற்ற மன்றங்களும் பொது மக்களும் நன்கு அறியும் அளவிற்கு மன்றம் தமக்கென ஓரிடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. தமிழகத்திலிருந்து ஈழத்திற்கு வருகை தந்த கலைஞர்களையும் அறிஞர்களையும் அவ்வப்போது அழைத்து, கௌரவித்து இங்குள்ள மக்கள் அவர்களை அறிவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். அதன் மூலம் எமது நோக்கங்கள், சேவைகள் மக்கள் உள்ளங்களில் நல்லெண்ணத்தை உண்டாக்கியுள்ளதென்றால் மிகையாகாது.

மாணவர்களெல்லாம் கல்வி, கலை அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் வல்லவர்களாகத் திகழ வேண்டும்; நம்பிவடையே கலைஞர்கள் கவிஞர்கள் கதாசிரியர்கள் தோன்ற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தை மேற்கொண்டு வருடாவருடம் பேச்சு, கட்டுரை, நாடகம் சங்கீதம் ஆகிய கலைகளில் கல்லூரி மாணவ மாணவியர்களிடையே போட்டிகளை நடாத்தி—வெற்றிபெற்றவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தி வருகிறோம்.

மலையகமக்களுக்கு கல்வி, கலை பண்பாடு சம்பந்தமாக இடையூறுகள் ஏற்பட்ட காலங்களில் மன்றம் தலையிட்டு நல்ல முடிவைக் கண்டிருக்கின்றது.

‘எமது மன்றம் ளைர வேண்டும்; நல்ல பணிகள் செய்ய வேண்டும்; தேமதுரத் தமிழோசை தெருவெல்லாம் கேட்க வேண்டும்; எமது தொண்டு சிறக்கவேண்டும்; இங்கு வாழும் மக்கள் மத்தியில் தமிழுணர்ச்சி—விழிப்புணர்ச்சி தோன்றவேண்டும்’ என்னும் நோக்கத்தோடு செயல்படும் எமக்கு உதவும் பெரியோர்கள், அறிஞர்கள், அதிகாரிகள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள், வர்த்தக நண்பர்கள் அனைவரும், மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் உயர்ச்சிக்கும் தங்களினது அன்பையும் ஆதரவையும் தந்து “கலைமன்றம்” உயிருள்ளதாக இருக்க உதவுகிறார்களென்பதை நினைத்துப் பெருமிதமடைகிறோம்; அவர்களின் நல்ல இதயங்களுக்கு நமது நன்றிக் கடனைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்!

நாம் தொட்ட பணி நீடித்து நிலைபெற நிதி மிகுந்தவரின் ஆதரவும், நிறைந்த கலையார்வம் கொண்டவரின் ஆதரவும் என்றென்றும் தேவை. எனவே உங்கள் அனைவரின் ஒத்துழைப்பையும் நல்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

அருள். பேரின்பநாயகம் — எஸ். சேரமசுந்தரம்

இணைச்செயலாளர்கள்

அன்பு இருவகையானது: காரணம் கருதி ஏற்படும் அன்பு ஒருவகை; காரணம் கருதர்மல் தானாகவே ஏற்படும் அன்பு இன்னொரு வகை. காரணம் கருதி ஏற்படும் அன்பில்-அவ்வகையான அன்பு ஏற்படுவதற்கான காரணத்தின் தேவை பூர்த்தியானவுடன் அந்த அன்பு மறைந்து விடுகிறது. எனவே காரணம் கருதி ஏற்படும் அன்பு நிலையானதல்ல.

-“சவின்”

எங்கள் அஞ்சல் கண்டு நெஞ்சம் மகிழ்ந்து ஸ்பிரிங்வல்லியிலிருந்து எழுதி எமக்கனுப்பிய—

“சித்திரைப்பெண்”
செல்வி. இரா. சரசுவதி.

திங்களில் நனி சிறப்பும், செறிந்த செழிப்பும் நிறைந்தது சித்திரைத் திங்கள். பங்குனியாள் எய்மிடமிருந்து விடைபெற சித்திரையாள் புத்தொளி வீசிக்கொண்டு இத்தரைமீது வருகின்றாள். சித்திரைப் பெண்ணுள் தன்னொடு இளவேனிலையும் அழைத்து வருவது கண்டு ருயில் கூவிக் களிப்படைகின்றது. அது மட்டுமா?—இளவேனிற் காலம் கூடியிருக்கும் காதலர்களுக்கு இன்பத்தை-வாரி வழங்குகின்றது. பழந்தமிழர் வாழ்வில் சித்திரை சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. இதற்குச் சான்றாக இளங்கோவடிகள் யாத்த சிலப்பதிகாரம் திகழ்கின்றது.

பழந் தமிழர் வாழ்வில் நிலவமைப்புக்கும் காலவமைப்புக்கும் ஏற்ப இறைவழிபாடு அமைந்திருந்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து வாழ்வியல் நடாத்தினர். இவற்றுள் மருத நில மக்களுக்குரிய தெய்வமாகிய இந்திரனுக்காக எடுக்கப்படும் விழாவின் பெருமையைப் பறை சாற்றஎழுந்தவொரு நாள்தான் சித்திரைத்திருநாள்!

மனிதன் எப்படித்தான் வாழ்ந்தாலும்—உணவின்றி வாழ இயலாது, என்பது உலகோர் அறிந்த உண்மை. இந்த உண்மையைக்கூட மனிதன் ஒரு காலத்தில் நம்பமாட்டான் என்பதாலோ என்னவோ—பண்டைத்தமிழிலக்கியங்களில் உணவின் சிறப்பை—உழவின் சிறப்பை அக்காலப் புலவர்கள் பாடிவைத்துள்ளனர். இந்திர விழாவின்போது மக்கள் ஆடிப்பாடி, பசியும், பிணியும் பகையும் நீங்க வரம் தரல் வேண்டும்' என இந்திரனிடம் இறைஞ்சிக் கேட்பதைச்-சிலம்பு செப்பும் இந்திர விழாக்காதையில்—

“சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்ததென
வெற்றிலேல் மன்னற்கு உற்றதை ஒழிக்க என”

“பெரு நில மன்னன் இரு நிலம் அடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி

வசியும் வளனும் சுரக்க என வாழ்த்தி” — என வரும் அடிகள் வாயிலாக

அறியலாம்.

இவ்வாறு சித்திரைத் திங்களில் விழாவெடுத்துப் பெருமைப்படுத்தும் இந்திரனை, மணிமேகலைக் காப்பியமும் பாடிப்போந்துள்ளது. இவ்வுலகில் கொடிய பசிப்பிணி மக்களை வருத்துமேயானால் வறுமை தலைவிரித்தாடுகிறது என்பதுதான் கருத்து. முன்னொரு காலத்தில் விசுவாமித்திரர் என்பவர் அரசு புரிந்த வேளையில் நாட்டில் வறுமைநிலை தாண்டவமாடிற்று. தம்முடைய அரசாட்சியில் இப்படியொரு நிலை நேரிட்டுவிட்டதே! என்று ஏக்கமுற்று விசுவாமித்திரர் அந்தணனாக மாறி எங்கும் உணவு தேடியலைந்த போது, அழகிய நாயொன்றின் ஊனே உணவாகக்கிடைத்தது. தனக்குக் கிடைத்ததையே தானம் செய்யவேண்டுமென்ற நெறிக்கிணங்க உண்பதற்கு முன்னர் தேவேந்திரனுக்கு அந் நாயின் ஊனைப் படைத்துப் பவியீடு செய்தார். அதனால் இந்திரன் விசுவாமித்திரர் முன்னேதோன்றி மழை வளம் பெருக வரம் நல்கினான். மழைவளம் சுரக்க நாட்டில் பயிர் வளம் பெருகியது. இதனைமணிமேகலையில் வரும்—

“புல் மரம் புகையப் புகை அழல் பொங்கி
மன் உயிர் மடிய மழை வளம் சுரத்தலின்
அரசு தலை நீங்கிய அருமறை அந்தணன்
இரு நில மருங்கின் யாங்கணும் திரிவேன்
அரும்பசி களைய ஆற்றுவது காணன்
திருந்தா நாய் ஊன் தின்னுதல் உறுவேன்
இந்திரச் சிறப்புச் செய்வேன்—முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
மழை வளம் தருதலின் மன்னுயிர் ஓங்கி
பிழையா விளையுளும் பெருகியது அன்றோ?” என்ற —அடிகள்

தெளிவுறுத்துகின்றன.

இவ்வாறு மக்கள் நலமுறவும், நாடு செழிக்கவும் இந்திர விழாவெடுக்கும் பெருமையினைச் சித்திரைத் திங்கள்—சித்திரைப் பெண்ணைப் பெற்றிருப்பதால்; நாமும் அவளருளைப்பெற வாழ்த்தி வணங்குவோமாக!

காரணம் புரியாமலே சிலரிடம் நம் மனம் ஒன்றி விடுகிறது. அந்தச் சிலருக்காக நாம் தவிக் கிறோம்; அழுகிறோம்; ஏங்குகிறோம். சுற்றமும் சூழ லும் படைத்து வைத்து விட்ட உறவுகளைக் காட்டி லும் இதயமும் உணர்வும் புரிந்து கொள்ளுகிற உற வுகள் அதிகவலிமை அடைந்து விடுகின்றன.

—“மணிவண்ணன்”

தமிழருக்குப் புரியாத

அருள் செல்வநாயகம்

களத்துத்தமிழ்

ஈழத்தின் கிழக்கே வாழும் தமிழர்கள் பரம்பரை
பரம் பரையாக உழுதுண்டு வாழ்வதிலே இன்பம்
கண்டவர்களாகும்.

உழுதுண்டு வாழ்வதிலே உன்னதமான இன்பம்
கண்ட, கிழக்கு ஈழத்து உழவர்கள் குடு போடும்
பொன்னை வேளையிலே புதுமையான ஒரு மொழி-
யைக் கையாள்கிறார்கள்.

புதுமையான களத்து மொழியைக் கேட்கும்
தமிழர்கள் திகைப்பார்கள். களத்து மொழியும்
தமிழேதான். ஆனால் தமிழருக்குப் புரியாத
தமிழ் தோன்றியதன் காரணம் அதிசய
மானதுதான்! மொழியும் அதிசயமானதுதான்!
அதனை தெளிவாக ஆராய்கின்றார்.

“அருள் செல்வநாயகம்”

ஈழ வளநாடு சூழ வரக் கடலாற் சூழப்பெற்றது. வளம் கொழித்த ஈழத்தின் வடக்கிலும்,
கிழக்கிலும் தமிழர்கள் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

கிழக்கு ஈழம் செல்வம் கொழித்த உழவர்களின் தாயகமாகும். ஈழத்தின் புகழினைப் பாடும் மகா
வளிகங்கை கிழக்கினை வளம் படுத்திக் கொண்டே கடலிற் கலக்கிறது. அதன் பயனாகப் பரந்துபட்ட வயல்
வெளிகளைக் கொண்டதாகக் கிழக்கு ஈழம் துலங்குகிறது; துலங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

இயற்கை வளங் கொண்ட கிழக்கு ஈழத்திலே வாழ்பவர்கள், வளமான உழுதொழிலையே வாழ்வாகக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். பரந்து பட்ட வயல் வெளிகள்! வயல் வெளிகளைச் செம்மைப்படுத்த வளங்கொண்ட நதிகள்! நதிகளின் நீர் தேங்கிக் கிடக்க எண்ணிறந்த குளங்கள்! நதிக்கரைகளிலே சுயமாக உலாவும் கால்நடைகள்! இன்னுமென்ன! இயற்கையின் இனிமையான வளங்களைப் பயன்படுத்தி வாழும் உழவர்களின் பொன்னாடுகிழக்கு ஈழம்.

கிழக்கு ஈழத்திலே வாழ்பவர்கள் அனைவரும் உழவர்களேயாரும். உழுதுண்டு வாழ்வதிலே பெரும் நிறைவு கொண்டவர்கள். மெய்வருந்தி உழைப்பதிலே தனியோர் இன்பம் கண்டவர்கள். இயற்கை அன்னை தனது இனிய இயற்கைக் கொடையினை வாரி வழங்குகிறாள். அதனைக் கிழக்கு ஈழத்து மக்கள் மனம் போல் உழுதுண்டு வாழ்வதிலே பெருமை காண்கிறார்கள்.

ஈழத்தை மன்னவர்கள் கட்டியாண்ட காலத்திலே கிழக்குஈழம் நெற் களஞ்சியமாகவே திகழ்ந்தது. நாட்டினுக்குத் தேவையான நெல்மணியினை இல்லையென்னுது கிழக்குஈழம் வழங்கிக்கொண்டே வந்தது. அதன் பயனாகத்தான் மன்னவர்களும் கமத்தை வளம் படுத்த அதிகமான குளங்களை வெட்டுவித்தார்கள்.

உழவன் மகன் உழவன் என்ற வகையிலே பெருகி வர்ழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கிழக்கு ஈழத்தமிழர்கள், உழைப்பதிலே பெருமை கண்டவர்கள், ஓய்வான பொழுதை உல்லாசமாகக் கழிப்பதிலும் உல்லாசமானவர்கள். நான்கு மாதங்கள் வயல் வெளிகளிலே ஓயாது உழைப்பார்கள். அந்த உழைப்பின் பயனை எட்டு மாதங்களாக உல்லாசமாக அனுபவிப்பார்கள்.

உழவர்கள் வயல்வெளிகளில் உழைக்கும் உழைப்பு கடினமானது. வெயில் மழை என்று பாராது உழைக்கும் உழைப்பு கடினமானதுதான். கடினமான உழைப்பினுக்கேற்ற பலன் பூமாதேவியிற்றான் தங்கி இருக்கிறது. ஆமாம்! பூமாதேவியை நம்பித்தான் உழவர்கள் உழைக்கிறார்கள்; உழைத்துக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள்;

உழவர்கள் வாழ்நாளெல்லாம் பூமாதேவியைத்தான் வேண்டுகிறார்கள். வணங்குகிறார்கள். வழிபடுகிறார்கள். பூமாதேவியை மனமார நம்பி சதா வழிபடும் கிழக்கு ஈழத்து உழவர்களுக்கு, பூமாதேவியும் நம்பிக்கை குலையாவண்ணம் அருள் புரியவே செய்கிறாள்.

உழவர்களது உழைப்பின் பயன் சூடுபோடுவதிற்றான் தங்கியிருக்கிறது. அதாவது நெற்கதிர் களிலிருந்து வைக்கோலையும் நெல் மணியையும் வேறுகப் பிரித்தெடுக்கும் பொழுதுதான் பாடுபட்டதின் பலன் தெளிவாகிறது. ஆகவேதான் உழவர்கள் சூடுபோடும்பொழுது, உன்னதமான பலனைப் பெறப் புதுமையான ஒரு மொழியை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆமாம்! தமிழருக்குப் புரியாத களத்துத் தமிழ் இங்குதான் பிறக்கிறது.

புதுமையான களத்து மொழியை உபயோகப்படுத்தாவிட்டால், பூத கணங்கள் நெல்மணியை உறிஞ்சிப் பதராக்கிவிடுமென்று நம்புகிறார்கள். எத்தனையோ தடவைகள் அனுபவ மூலமாகக் கண்டு அனுபவித்தமையினற்றான் நெல்மணிகள் பதராகாவண்ணம் பூதங்களிடமிருந்து பாதுகாக்கக் களத்து மொழியைப் பேசுகிறார்கள் பேசிக்கொண்டேவருகிறார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகக் களத்து மொழியை உபயோகித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள்.

கிழக்கு ஈழத்திலே சூடுபோடும் எந்தக் களத்தினுக்குச் சென்றாலும் உழவர்கள் களத்து மொழியை உபயோகிக்கக்காணலாம். நாகரீகம் வளர்ந்து, விஞ்ஞானப் புதுமைகள் பொலிந்துள்ள இக் காலத்திலும் உழவர்கள் களத்து மொழியைக் கையாள்கிறார்கள் என்றால்—அவர்களது நம்பிக்கையே நம்பிக்கை!

களத்து மொழியை உபயோகிக்கும் கிழக்கு ஈழத் தமிழர்களின் பேச்சுத்தமிழும் அலாதியானது. சங்ககாலச் சொற்களைக்கூட வழக்கில் கொண்டது, கிழக்கு ஈழத்துப் பேச்சுத்தமிழ் 'கா' என்ற அசைச் சொல் உல்சாசமாக அசைபோடும் பேச்சுத்தமிழில் என்னகா, ஏங்கா, எலக்கா, ஓங்கா, வாகா, போகா, இருகா, நடகா என்ற வகையில் சொற்கள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இச் சொல் நடை சங்ககால இலக்கணத்தினுள் அமைந்ததாகும். தொல் காப்பியச் சூத்திரத்தில்.

“யா, கா

பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது எனவருஉம்
ஆயேழ் சொல்லும் அசை நிலைக் கிளவி”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியரே 'கா' என்ற அசைச் சொல் இருந்ததாக இலக்கணம் வகுத்திருக்கிறார். வசனத்தில் ஆட்சி புரியும் கா அசைச் சொல் கவிதைகளிலும் கிழக்கில் அழகாக இடம் பெற்றிருக்கிறது.

“புள்ளலெக்கா புள்ளலெக்கா புருசனெங்க போனதுகா
கல்லூட்டுத் திண்ணையில் கதபழகப் போனதுகா”

என்ற நாடோடிப் பாடலிலும் கா அசைபோடுவதும் அழகாகவே தோன்றுகின்றது.

கிழக்கு ஈழத் தமிழர்கள் பொருட்களை தலையில் வைத்துச் சுமந்து செல்லாமல் தடியிலே கட்டித் தோளிலே வைத்துச் சுமந்து செல்வார்கள். இத் தடியைக் காவு தடி என்பார்கள். ஆனால் வழக்கத்திலே கா என்றுதான் அழைப்பார்கள். பெண்கள் கசைக்கும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை கா அசைத்தே கதைப்பார்கள். இதனை அவதானித்த கல்லடி வேலுப்பிள்ளை என்னும் கவிஞர்—

“ஆடவர் தோளிலுங்கா
அரிவையர் நாவிலுங்கா”

என்று அழகாகக் கூறினார்.

கா அசைபோடும் பேச்சுத்தமிழினை உழவர்கள் களத்திலே சூடு போடும்போது பேசமாட்டார்கள். களத்துத் தமிழிலேதான் களத்தில் உரையாடுவார்கள். உழவர்களுக்குக் களத்துத் தமிழ் தண்ணீர் பட்டபாடு.

உழவர்களின் கமச்செய்கை கிழக்கு ஈழத்திலே மூன்று போகங்களாகச் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. காலத்தோடு ஒட்டிச் செய்வதைக் கால போகம் என்றும், மழையை நம்பிச் செய்வதை முன்மாரி அல்லது மானாவாரி என்றும், இரண்டினுக்கும் இடைப்பட்டதை இடைப் போகம் என்றும் சொல்வார்கள்.

வருடந்தோறும் மூன்று போகங்களாக எல்லா இடங்களிலும் கமச் செய்கை நடைபெறுவதில்லை. மாறி மாறியும், ஒரே போகமாகவும், மூன்று போகமாகவும் வயல் வெளிகள் செய்கை பண்ணப்படுகிறது.

வயல் வெளிகளின் சொந்தக்காரர்கள் அதாவது செய்விப்பவர்கள் போடியார் என்ற கௌரவ விருதினால் அழைக்கப்படுகிறார்கள். வயலிலே பாடுபட்டு உழைக்கும் உழவர்களைச் செய்கைக்காரன் என்றும், ஒரு கூட்டத்திலுள்ள பல செய்கைக்காரர்களின் தலைவனை முல்லைக்காரன் என்றும் அழைப்பது வழக்கமாகும்.

உழவர்கள் மெய்வருந்தி உழைப்பதின் பயன் சூடு போடுவதிற்றான் தங்கி இருக்கிறது. உழவர்களின் வாழ்க்கையே, சூடுபோட்டு நெல்லைப் பிரித்தெடுப்பதிலேதான் முக்கியமாகத் தங்கி இருக்கிறது. நெல் மணிகள் ஏராளமாக விளைந்தாற்றானே, அவர்கள் வயிறு உண்டு உடுப்பதுடன் மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்து உல்லாசமாக வாழமுடியும்.

மக்கள் அனைவரினதும் வாழ்க்கையை வளமாக்கும் உழவர்களின் உழைப்பு உன்னதமான பலன் கொடுப்பதாக இருந்தால், பூதகணங்கள் நெல்மணியை உறிஞ்சிப் பதராக்காமலிருக்கவேண்டும். நெற்கதிர்களில் இருக்கும் நெல் மணியைப் பூதகணங்களால் உறிஞ்சி உண்ணமுடியாது. கதிரிலிருந்து வெளிப்பட்ட நெல் மணிகளைத்தான் அவைகளால் உறிஞ்சிக்கொள்ளமுடியும். ஆகவேதான் கதிர்களிலிருந்து நெல்லைப் பிரித்தெடுக்கும்-சூடுபோடும் வேளையிலே களத்து மொழியை உபயோகிக்கிறார்கள்.

களத்திலே சூட்டைப் பிரித்துப்பரப்பி; மேலே மாடுகளை நடக்கவிட முன்னர், உழவர்கள் பூதகணங்கள் களத்திலுள் வராவண்ணம் நான்கு முலைகளுக்கும் நான்கு காவல் கம்புகளை நடுவார்கள். இக் கம்புகள்-முதிரை அல்லது வேம்பு மரக்கிளைகளாக இருக்கும்.

பூதகணங்களுக்கு காவல் கம்பு நடடாலும் அதனுடன் உழவர்கள் திருப்திப்பட்டு விடுவதில்லை. களத்திலுள் புகுந்துவிடாமல் இருப்பதற்காகக் களத்தின் நடுவிலே அரக்குப் புதைப்பார்கள். அரக்கு என்பது பலவகைப்பட்ட பொருட்களைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

சாராயம், வலம்புரிச் சங்கு, இடம்புரிச் சங்கு, நவதானியங்கள், நவரெத்தின்ங்கள், பாக்கு, வெற்றிலை, பழம், நெற்கதிர், இதரம், தங்கம், பொன், வெள்ளி, வினாயகர் உருவம் என்பவைகள் கொண்டவைகளே அரக்கு எனப்படும். இவைகளை ஒரு பெட்டியில் வைத்துக் களத்தின் நடுவிலே புதைத்து இறைவனை வழிப்பட்டபின்னர்தான், நெற்கதிர்களைப் பரப்பிச் சூடுபோடத் தொடங்குவார்கள்.

களத்து மொழி என்று எழுத்தில் எழுதினாலும் உழவர்கள் இதனைக் களவெட்டிப் பாஷை என்றே சொல்லுவார்கள். தமிழருக்கே புரியாத களத்து மொழியினை இனி நாம் பார்ப்போம்.

சூடு போடும் இடம் களம், களத்துமேடு என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் களத்துமொழியிலே களத்தைக் களவெட்டி என்றே அழைப்பார்கள்.

களத்து மொழியிலே, சூடுபோடும் வேளையிலே உபயோகமாகும் சொற்கள் அனைத்தினுக்கும், களத்துமொழி எனக்காணும் வண்ணம் புதுமையான பெயர்கள் இட்டுள்ளார்கள். நெற்கதிர்களைக் குளித்து வைத்திருக்கும் சூட்டினைக் களத்து மொழியிலே சூடு என்று சொல்லமாட்டார்கள். போர் என்றும் போரன் என்றுமே அழைப்பார்கள். இந்த வகையிலே களத்துப் பாவனைச் சொற்களுக்கு—

களம்—களவெட்டி	மாடு—வாரிக்காலி, வாரிக்காலன்
சூடு—போர், போரன்	சாணம்—கோல்
நெல்—பொலி	கயிறு—நெடுமுழவன்
பதர்—கள்ளன்	கத்தி—கொல்லன்
வைக்கோல்—பொலிக்கொடி	கம்பு—விசக்குவாயன்
	மண்வெட்டி—வெட்டுவாயன்

—என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள்.

மரக்கால் என்பது ஓர் முகத்தலவைப் பெயர். நெல்வினை அளந்து, அளந்து கணக்கெடுக்க உதவும் ஓர் அளவைப் பொருள். ஆதலினால் மரக்காலினுக்குக் களத்து மொழியிலே கணக்கன் என்று அழகாகவே பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள்.

கைப்பட்டி என்பது கிழக்கு ஈழத்திலே பாவிக்கப்படும் ஒரு வகைப் பெட்டி. பிரம்பினால் பின்னப்பட்ட சின்னப்பெட்டி இது. இரண்டு மரக்காலினுள் நெல் கொள்ளும் வண்ணமாக இப்பெட்டி இருக்கும். இரண்டு மரக்கால் தொடக்கம் ஐந்து மரக்கால் வரை கொள்ளத்தக்கதான பெட்டிகளைக் கடகம் என்று அழைப்பார்கள். ஒரு மரக்கால் ஆறு கொத்துக்கள் கொண்டதாகும். ஒரு கொத்து நாலு சுண்டுகள் கொண்டதாகும். முப்பது மரக்கால் கொண்டது ஓர் அவணமாகும். இவைகளைக் களத்து மொழியில்—

மரக்கால்—கணக்கன்	கைப்பட்டி—குஞ்சுவாயன்
அவணம்—விரல்	கடகம்—பெருவாயன்

என்று பெயர் கொடுத்துள்ளார்கள்.

உழவர்களின் வாய் சதா அசைப்போட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். ஆமாம்—வாய் பரிமளிக்க எந்த வேளையும் தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். சங்க காலம் முதல் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலாரும் தாம்பூலம் தரிக்கும் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவேளைச் சோறுதான் இல்லாவிட்டாலும் உழவர்கள் தாம்பூலம் தரியாது இருக்கமாட்டார்கள். களத்திலே தாம்பூலத்துப் பொருட்களுக்கு—

வெற்றிலை—அழுகல்	பாக்கு—கருங்காய்
புகையிலை—விரிஞ்சான்	சுண்ணாம்பு—வெள்ளை

என்று களத்து மொழியிலே பெயரிட்டார்கள்.

தமிழர்களது பெயர்களில் ஏராளமானவைகள் காரணப் பெயர்களாகும். காரணத்தை நோக்கிப் பெயர் கொடுப்பது தமிழர்களது பரம்பரைப் பழக்கமாகும். அந்த வகையிலேதான் உழவர்களும், களத்து மொழிப் பெயர்கள் அனைத்தையும் காரணத்தைக்கொண்டே இட்டிருக்கிறார்கள்.

களத்திலே சூடு மிதித்துக்கொண்டிருக்கும் உழவர்களுக்கு வேளாவேளைக்கு உணவும் இன்றியமையாததேயாகும். உணவைக் களத்திலே பொங்கியும் சாப்பிடுவார்கள். சில வேளைகளில் வீடுகளிலுமிருந்து உணவு வரும். உணவோடு சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களுக்குக் களத்து மொழியிலே—

தேங்காய்—வெள்ளோடன்	ரொட்டி—வலிச்சான்
தண்ணீர்—கலங்கல்	வாழைப்பழம்—கரஞ்சான்
மீன்--கடல் கரும்பு	சோறு--சோத்துவெள்ளை

அரிசி--அரும்பு, குறுமணி

உழவர்கள் தங்களது களத்துத் தேவையைப் பொறுத்துப்பயன்படும் பொதுச் சொற்களுக்கும் களத்து மொழியிலே அழகாகப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். அந்த வகையிலே—

ஆண்—பெருமாள்	சாராயம்—அரக்கு
பெண்—அடைக்கலச்செல்வி	கள்ளு—பானைவெள்ளை
காற்று—வாயுராசன்	சுருட்டு—புகைஞ்சான்
மழை—வருணன்	வண்டில் --- { ஆடுகாலன்
நித்திரை—மின்னி	{ உருட்டுவான்
மரணம்—நெடுமின்னி	தோணி—கடற்குதிரை
பேய்—கூளங்கையன்	குடம்—குயவன்
வீடு --- { கூரைக்கோடு	நெருப்பு—வெளிச்சம்
{ குதிரைக்கொட்டில்	பணம்—வட்டம்

என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள்.

இதுவரை களத்து மொழியிலே வழங்கப்பெறும் பெயர்ச் சொற்களுக்குரிய பெயர்களைப் பார்த்தோம். பெயர்ச் சொற்களுடன் வினைச் சொற்கள் இணைந்தாற்றுகளே வசனமாக முடியும். பெயர்ச் சொற்களை வெவ்வேறாக அதிகமான சொற்களாக வைத்தவர்கள் வினைச் சொற்களாகச் சில வற்றையே வைத்துள்ளார்கள்.

வா, போ என்ற வினைச் சொற்களுக்கு கட்டு என்றும், செய், சாப்பிடு என்ற வினைச் சொற்களுக்கு பெருகு என்றும், இல்லை என்பதற்கு பெருக்கம் என்றும், உதறு என்பதற்கு வாட்டும் என்றும் பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள். வினைச் சொல் எத்தகைய பெயர்ச் சொல்லோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறதோ, அதற்கேற்றவாறு அர்த்தத்தை உழவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள்.

இனி பெயர்ச் சொல்லும் இணைந்து வசனமாவதைக் களத்து மொழியிலே நோக்குவோம். “வெற்றிலை சாப்பிட்டாயா” என்பதைக் களத்து மொழியில் “அழகல் பெருகினதா?” என்று பேசுவார்கள். இந்த வகையிலே காலத்தைக் கணித்து—

வெற்றிலை போட்டாயா?	-	அழகல் பெருகினதா?
வெற்றிலை போடவில்லை	-	அழகல் பெருகப் பெருக்கம்
வெற்றிலை போட்டேன்	-	அழகல் பெருகினேன்
வெற்றிலை போடுகிறேன்	-	அழகல் பெருக்குகிறேன்

என்று பேசுவார்கள்.

தோணி வருகிறது; தோணி வந்தது; தோணி வரும் என்னும் முக்கால வசனங்களுக்கு, கடல் குதிரை கட்டுகிறது; கடல் குதிரை கட்டிற்று; கடல் குதிரை கட்டப் பெருக்கம் என்று களத்துத் தமிழில் வழங்கப் பெறும்.

இந்த வாராகக் களத்துத் தமிழிலே வழங்கப்பெறும் சில வசனங்களை நோக்குவோம்.

களத்தில் சூட்டைத்தள்ளு	—	போரான களவெட்டில தள்ளிக்கட்டு
வைக்கோலை மாடு சாப்பிடுகிறது	—	வாரிக்காலன் பொலிக்கொடியப் பெருகுது.
நெல்லைக் கைப்பட்டியில் அள்ளு	—	பொலியக் குஞ்சு வாயனில் கட்டு
நெல்லில் பதர் இல்லை	—	பொலியில் கள்ளன் பெருக்கம்
மாட்டைக் கயிற்றால் பிணை	—	வாரிக்காலிய நெடுமுழுவனலை கட்டு
நெல்லை அள	—	பொலியக் கணக்கனில கட்டு
மாடு சாணம் போட்டது	—	வாரிக்காலி கோல் கட்டுது
நெல் எத்தனை அவணம் கண்டது	—	பொலிவிரல் எத்தன கட்டுது
வெற்றிலைக்குப் பாக்கு இல்லை	—	அழுகல் பெருக கருங்காய் பெருக்கம்
வீட்டிலிருந்து புகையிலை வரவில்லை	—	கூரைக் கோட்டிலிருந்து விரிஞ்சான் கட்டப் பெருக்கம்.
வெற்றிலைக்குச் சுண்ணாம்பு கொடு	—	அழுகலுக்கு வெள்ளை எடுத்துக் கட்டு
ரொட்டிக்குத் தேங்காய் இருக்கா	—	வலிச்சானுக்கு வெள்ளோடம் கட்டுதா.
நெல்லை வண்டியில் ஏற்று	—	பொலிய ஆடுகாலனில ஏத்திக் கட்டு.
நெல் தூற்றக் காற்று இல்லை	—	பொலிய உட்டுக் கட்ட வாயுராசன் பெருக்கம்.
மழை வருகிறது	—	வருணன் கட்டுது.
நித்திரை கொள்கிறான்	—	மின்னி கட்டுகிறான்.

இது வரை களத்து மொழியினைப் பார்த்தோம். களத்து மொழியும் தமிழ்தான். ஆனால் தமிழன் ஒருவன் களத்தினுக்குச் சென்றால் உழவர்கள் பேசும் மொழியைக் கேட்டவுடன் வியப்புறவே செய்வான். தமிழருக்குப் புரியாத தமிழிலே தமிழ் மணம் கமழவே செய்கிறது.

களத்திலே சூடு போட்டு முடிவிலே, வைக்கோலை வேறுக்கிய பின்னர், நெல்மணியைக் கும்பமாகக் கூட்டிக் குவிப்பார்கள். காலையிலே காற்று வீசும் போது, அதனைத் தூற்றி நெல்லினத்தைப் பிரிப்பார்கள்.

நெல், மண்ணாங்கட்டி, வாட்டிமண், கந்துமுறி, பதர் என்று வகைப்படுத்துவார்கள்.

தூற்றும் போது இறுதியாகக் கழிக்கப்படுவது பதராகும். அடுத்து பதரும் நெல்லும் கலந்ததை கந்துமுறி என்று வேறுக்குவார்கள். அடுத்து மணலும் நெல்லும் சேர்ந்ததை வாட்டிமண் என்று வேறுக்குவார்கள். அடுத்து களியும் நெல்லும் சேர்ந்ததை மண்ணாங்கட்டி என்று வேறுக்குவார்கள். அடுத்த தெரிவுதான் சுத்தமான நெல்லாகும்.

உழவர்களின் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை! பூதகணங்கள் நெல்மணியை உறிஞ்சி விடுமென்ற நம்பிக்கை, அதனாற்றான் உழவர்கள் களத்து மொழியை ஆக்கினார்கள். பாடுபட்டதின் பலன் கூடிவரும் நேரத்தில் அதன் பலன் பெரும் பதராக மாறிவிட்டால் எத்துணை வேதனை உழவர்களுக்கு ஏற்படும்?- வேதனையை அனுபவித்துக் கண்டு, அதைத் துடைக்கவே, பூத கணங்களிடமிருந்து நெல் மணியைப் பாதுகாக்கவே களத்து மொழியை உருவாக்கினார்கள்.

உழவர்கள் களத்து மொழியை எப்பொழுதோ ஒரு காலத்திலே உருவாக்கினார்கள். கமச் செய்கையினை ஆரம்பித்த காலையில் களத்து மொழியை உருவாக்கவில்லை. பல தடவைகள் கமம் செய்து பலனை இழந்தமையைக் கண்டார்கள். பலனை இழக்கக் காரணத்தையும் கண்டார்கள். ஆகவே பூத கணங்களை ஏமாற்றவும், அவைகள் நெல்மணியை உறிஞ்சிப் பதராக்காமலிருக்கவும்தான் கமக்காரர்கள் களத்து மொழியை உருவாக்கினார்கள். உருவான களத்து மொழியைக் காலந்தான் மாறினாலும், கைவிடாது. பரம்பரையாகக் கையாண்டு வரும் அவர்களது நம்பிக்கையே நம்பிக்கை!

நம்பிக்கையிலே பிறந்த தமிழர்கள், தமிழருக்குப் புரியாத தமிழைக் களத்து மொழியாகத் தந்ததும் ஓர் நம்பிக்கையேயாகும், நம்பிக்கையில் வாழும் கிழக்கு ஈழத்து உழவர்களின் வாழ்க்கையும், நம்பிக்கையின் அத்திவாரத்திலே கட்டப் பெற்றுச் சிறப்பாகப் பொலிந்து கொண்டிருக்கிறது; மேலும் பொலிந்துகொண்டே இருக்கும்.

ஒருவரைப் பற்றி களங்கம் கற்பிப்பதற்கும், அவதூறு கூறுவதற்கும், குறைகள் சொல்வதற்கும், குடும்பத்தைக் கலைப்பதற்கும் என்றே சில மனிதப் பிறவிகள் இவ்வுலகில் பிறந்திருக்கின்றன. அப் பிறவிகளின் வேலையே இப்படியானதாயிருக்கும் போது அவர்களைத் திருத்துவதெப்படி?

—“ சுவின் ”

தந்தவர் :- நுவரெலியா,

ச. விஸ்வநாதன்

“உலகத்தை நினைத்து சிரிக்கிறேன்”

என்று சிறு கதையொன்று எழுதுகின்றார் .

நூரஹி, எஸ். சண்முகநாதன்
Nuralai, S. Sanmuganathan.

முருகையன் விரக்தியாக சிரித்துக்கொண்டான்-அந்த அறை நிறைய நிரம்பி வழியும் அறிவு நூல்களையெல்லாம் மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்துக்கொள்கிறான்-சிரிக்கின்றான் சிரிப்பினிடையே ஒருவித சோகம்.

முருகையன் இப்படிப் போய்விட்டான்-போய்விடப் போகிறான்-நம்புவது கூடக் கடினமானாலும், அவன் அப்படித்தான் நானையிலிருந்து போகப் போகின்றான்.

“இலட்சியங்கள்-தத்துவங்கள்-கொள்கைகள், ஒ...எல்லாமே வயிற்றுப் பசியை விலைக்கு வாங்குகிற நானாய் தான்!”—

முருகையனின் வாயா அப்படிக் கூறத் தலைப்பட்டுவிட்டது!—

விவேகானந்தரும், காந்தியும்—மற்றும் அறிவு நூல்களையெல்லாம் படித்துப் படித்துச் சுவைத்து, அத் தத்துவங்களை யெல்லாம் தன் வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த முருகையன்—இன்று அந்த நூல்களையெல்லாம் பார்த்துச் சிரித்துக்கொள்கிறான்.

மெதுவாக எழுந்தவன் அலுமாரியில் அடுக்கடுக்காக நிறைந்த அறிவுச் செல்வங்களையெல்லாம் சேர்த்துக்கட்டி ஒரு முலையில் வைத்தான். அந்த நூல்களைத் தேடிச் சேர்ப்பதில் அவன் பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள்—

“முருகையா நீ இவ்வளவு காலமா உழைச்சையே... என்னதா மீதியிருக்கு?” என்று கேட்ட வர்களுக்கெல்லாம் புத்தக அலுமாரிகளைக் காட்டி—

“மீதி—இது தான் மீதி—இவை அளித்த தத்துவங்கள் தான் மீதி— இவைதான் என் வாழ்வு; மற்றொன்றையும் நான் நாடுவது கிடையாது,” என்றெல்லாம் கூறிப் பெருமைப் படுபவன்—அந்தப் புத்தகங்களைக் கட்டியதுபோல தன்னையும், தன்னுள் உறையும் உயர்ந்த தத்துவங்களால் உருவானதன் இதயத்தையும் கட்டிக்கொண்டானா?—

முருகையா—அந்தத் தோட்டத்தைப் பொருத்தவரை அவன் ஒரு காந்தி—விவேகானந்தர் என்று தான் சொல்வார்கள்.

பேச்சிலே தவறும் அமைதி—அமைதியே நிறைந்த ஓர் அசாதாரண முகம்; அதில் புன்முறுவல்; அடிக்கடி நல்ல தத்துவங்களை அசைபோட்டுக்கொள்ளும் வாய்—எல்லாமே அவன் ஒரு சாதாரண மனிதனிலும் ஒருபடி உயர்ந்தவன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன.

என்னென்ன இன்னல் வந்தாலும் பொய், புரட்டு—அவன் அணுகியதெல்ல சத்தியம்—நேர்மை—அதன் தொனியைத்தான் அவன் பேசும் போதெல்லாம் கேட்க முடியும்.

திடீரென ஒரு நாள் அவன் தந்தை போய்விட்டார்; குடும்பச் சமை அவன் தலையில்

வாழ்வை எதிர்பார்த்து நிற்கும் சகோதரிகள்—நோயே உடம்பாகியதாய்—தன் நேர்மை தவறாது படித்த படிப்புக்காக அரசாங்க இலாக்காவில் புகுந்தான். ஒரு புதிய கேள்வி உருவத்தைக் கண்டு விட்டது போல அவனைக் காணும் போதெல்லாம் அலுவலகத்திலுள்ளவர்கள் சிரிப்பதுண்டு - அதை அவன் பொருட் படுத்துவது கிடையாது. சத்தியம், நேர்மை இவற்றோடு வாழுகின்ற மனிதன் கூட இன்றைய சமூகத்தில் ஒரு கேலிப்பிரகிருதி தானா?—

அலுவலகத்தில் தன் நேர்மை - சத்திய மனோபாவம் எல்லாம் மாறிவிடுமோ என்கிற கேள்வி எழுந்த நிலையில் அங்கிருந்து வெளியேறுவதைத் தவிர அவனால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியவில்லை. இதற்குப் பிறகு கூட அவன் பல இடங்களுக்கு குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக வேலையாகச் சென்றபோதெல்லாம் அங்கு கூட அவனால் நிரந்தரமாக நின்றாவிட முடியவில்லை.

லஞ்சமும் லஞ்சமும் பொறுமைகளுமே உருவாகிவிட்ட மனிதர்கள் வாழுகிற இடத்தில் அவன் 'சத்தியம்' சோதனையாகி-விழுந்து விடுவோமோ என்கிற நிலையில் அதை விட்டு வெளியேறி விடுவான்.

அவனைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் 'வாழத்தெரியாத பைத்தியக்காரன்' என்று பட்டம் சூட்டினார்கள் தவிர அவனது நிலையை உணர்ந்தவர்கள் ஒருவருமே இருக்கவில்லை.

முடிவில்- 'மண்' என்கிற தெய்வத்திடம் சரண் புகுந்து, உழைப்பை வைத்தியமாகப் படைத்தான்—உழைத்தான்; ஓயாது உழைத்தான். அந்த மண் பிரசவித்த குழந்தைகளெல்லாம் மலர்ந்து துடிகிற பருவம்.....

அவனுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமல்ல - தனக்குச் சொந்தமானநிலம் என உரிமைக்கு ஒருவர் முனைந்து செயல்பட அந்த 'மண்' தெய்வமும் அவனைப் புறக்கணித்துவிட்டது, அவனது நேர்மை மனது அங்கேயும் அவனை வீழ்த்தி விட்டது. விழுந்தான் ஆனால்—எழுந்து விடுகிற மனோ பாவம் அவனுக்கிருந்தது. விவேகானந்தரும்—இராமலிங்கரும் வாழ்கிற இதயமல்லவோ அது!

மீண்டும் சென்ற இடமெல்லாம் அவன் நிரந்தரமாகாது அநாதரவாக நேர்மை-சத்திய மனதோடு வெளியே வந்துவிட்டான். அவன் வாழ-அந்த நேர்மை சத்தியங்கள் பலியிடப்படவேண்டும். ஓ... இதற்காகத்தானே இவ்வளவு நூல்களையெல்லாம் படித்துத் தீர்த்தான்! எழுதிக்குவித்துப் பேசினான். இதோ அவன் கடைசிப் படியில் தள்ளாடுகிறான்—

சத்தியம் - நேர்மை; குடும்பம் - சகோதரிகள்.

அவனைப் பெற்ற தாயே கூறுகிறாள்; "முருகு நீ இப்பிடியே இருந்தா இந்தப் பெண் பிள்ளைகளின் கதி-இதெல்லாம் பாக்காம நா கண்ண முடியிருக்கணுமுடா "

கூடப் பிறந்தவன் கேட்கிறான்; "அண்ணா!. இப்பிடி படிச்சிட்டு பேசிக்கிட்டேயிருந்தா அரிசி சாப்பிட விளைஞ்சிடுமா ?"

"முருகையனைப் பற்றி மற்றவர்கள் கதைக்கின்றார்கள்: "பெரிய சத்தியம்-நேர்மைய கண்டிட்டாரு; வீட்டில ஒருமணி அரிசிக்கு வக்கில்ல பேச்சில மட்டுந்தான் இருக்கு "

பல நாட்கள் அந்த அறையிலே கிடந்து அந்தரங்கமாக அழுது தீர்த்தான்-விரக்தியாகச் சிரித்தான். இன்று ஏதோ ஒரு சபதத்தோடு எழுந்து விட்டான்-இனி அவன் பழைய முருகையன் அல்ல-

அறையிலே-அவன் நேர்மை-சத்தியத்திற் கெல்லாம் உயிர் கொடுத்த அறிவுக் களஞ்சியங்களை-கட்டலைக் கடைக்கு நிறுத்துக் கொடுத்துவிட்டு நடக்கிறான்.

உலகத்து அரியாயங்களெல்லாம் இங்குதான் பிறக்கின்றது என்ற பெருமிதத்தோடு நின்று கொண்டிருக்கும் ஒரு மதுபானக் கடைக்குள் நுழைந்தான். அறிவுக்களஞ்சியங்களை நிறுத்துக் கொடுத்த இரண்டு சூபா-வாயினுள் நுழைந்து குறு குறுக்கிறது. முதன் முதலாக அதைப் பெற்றுக்கொண்ட உடம்பு சிவிர்த்தது.

நடக்கின்றான்-அது ஒரு சூதாட்ட கிளப். நுழைந்து வருகிறான். வேலை கிடைத்து விட்டது-நானையி லிருந்து அங்கு தான் அவனுக்கு வேலை.

குடும்பம் இனி அழகாக ஓடும்-சகோதரிகள் பெருமையோடு வாழலாம்-சூதாட்ட கிளப் ஒரு மூலையில்தான் என்றாலும் அங்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் ஒரு டாக்டருக்குக் கூடக் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம் தான்-

முருகையன் என்றால் மற்றவர்களுக்கு ஒரு மதிப்பும் பயமும் ஏற்பட ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவன் வாயில் நல்ல சொற்கள் பிறப்பதே கடினம், வாயில் புகையும் சிகரட்- உடம்பு பிடிக்க உடை- முருகையா! நீ செத்துப்போய் விட்டாயா?- உனது சத்தியம் - நேர்மைகள் சமாதியாகிவிட்டனவா?-

இல்லை-உன்னை இந்த உலகம் சாகடித்து உனது சத்திய இதயத்தைச் சமாதியாக்கிவிட்டது. வாயிலிருந்து வரும் சிகரெட் புகை சுருள் சுருளாக அறையில் வட்டமிட அமர்ந்திருக்கிறான். அறை நிறைய அலங்கோலமான படங்கள், அலுமாரி நிறைய அருவருப்பைத் தரும் ஆபாச நூல்கள்.

முருகையா- நீ போற்றிய புத்தரும் - காந்தியும் - விவேகானந்தரும் எங்கே?- சமூகம் அவர்களைச் சாகடித்து விட்டதோ?- புத்தரையும் காந்தியையும் விவேகானந்தரையும் சிலை வைத்து - விழா எடுத்து பெருமை பேசிக்கொண்டு 'மேர்க்கூட்டி'க்காக அடையும் சமூகம்-

"பிச்சிச்சி"

அதே புத்தரையும் - காந்தியையும் வணங்கும் ஒருவனை - விவேகானந்தரினது கொள்கையை-
தர்மத்தைக் கடைப் பிடித்து வாழ நினைக்கும் ஒருவனை வாழ விடாதா?- போற்றி விட்டாலும் தூற்றி
மலாவது இருக்குமா?-

முருகையா! உனக்காக அழுகிறேன்—
உலகத்தை நினைத்துச் சிரிக்கிறேன்—

(யாவும் கற்பனை)

உங்களிடம் ஓர் உதவி

நண்பர்களே!

நமது கலைமலரை படித்து முடித்ததும் என்ன செய்வதாக
எண்ணம்?

அலுமாரியிஸ் அழகாக அடுக்கி வைத்திருக்கும் புத்தகங்
களோடு சேர்த்துக் கொள்ளவா?

“படித்து விட்டோம் தானே” என்ற எண்ணத்தோடு கலை
மலரைக் கசக்கித்தூர எறிந்து விடவா?

வேண்டாம்! வேண்டாம்!

அப்படியானால் என்ன செய்ய வேண்டும்?

மலர் பற்றி உங்கள் மனக்கருத்தை எமக்கு எழுதுங்கள்; மற்றவர்
களிடமும் நமது மலரைப் படிக்கச் சொல்லிக் கொடுங்கள்.

இந்த உதவியைச் செய்யுமாறு உங்களை மன்றம் அன்புடன் பணிக்
கின்றது. செய்வீர்கள் தானே!

கருணை யோகனின்

துடிக்கும் உள்ளத்தில் எழுந்த

கவிதையிது—

எழுந்திட்டா இளந்தமிழா !

எழுந்திட்டா இளந்தமிழா
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !
இன்னமும் நீ தூங்குகின்றாய்
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !
எழுகின்றான் இளங்கதிரோன்
இருள் வானில் விரைவாக !
இன்னமுமா தூங்குகின்றாய் ?
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !

எழுந்திட்டா இளந்தமிழா !
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !

வீழ்ந்திருந்த சூரியன் தான்
எழுகின்றான், அறிந்திடு !
வீறுடனே விரிவானில்
விரைகின்றான், உணர்ந்திடு !
ஆழ்ந்திருந்தான் இருட்டுலகில்
சிறு போழ்து, தெரிந்திடு !
ஆண்டாண்டு இருட்டில் நீ
அலறுகின்றாய், எழுந்திடு !

எழுந்திட்டா இளந்தமிழா !
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !

விழியிருந்தும் ஒளியிருந்தும்
குழி நடுவே வீழ்ந்தாய் !
வீழ்ந்திருந்த பின்பும் பல்-
லாண்டதிலே வாழ்ந்தாய் !
இழிவான இந்நிலைமை
இனியேனும் மாற, நீ
எழுந்திட்டா வீறு கொண்டு
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !

எழுந்திட்டா இளந்தமிழா !
எழுந்திட்டா எழுந்திடு !

இழந்தனையோ இரு கைகள்
 எனின் ஏக்கம் வேண்டாம் !
 இருக்கிறதே நம்பிக்கை
 இனித்தயங்க வேண்டாம் !
 சிலந்தியின் வாழ்வுனக்குக்
 கூறுகின்ற பாடம்,
 சிந்தையிருந் தாலே
 போதுமடா போதும் !

எழுந்திடா இளந்தமிழா !
 எழுந்திடா எழுந்திடு !

பெண்ணின் மனம் சந்தனப் பேழையைப்
 போன்றது. சந்தனப் பேழையில் சந்தனம்
 இருந்தாலும் மணக்கும்; சந்தனம் இல்லாவிட்
 டாலும் அது இருந்ததற்கு அடையாளமாக மணம்
 கமழும். மனதுக்கு பிரியமானவர் அருகில் இருந்
 தாலும் விலகி இருந்தாலும் அவரைப் பற்றிய
 இனிய நினைவுகளை எண்ணாமலிருக்கப் பெண்ணால்
 முடிவதில்லை.

—“பார்த்த சாரதி”.

தமிழ் நாட்டின் திருவண்ணாமலையிலிருந்து
குமாரி. ச. யோகாம்பாளின்
வானஞ்சல் வழியாக வந்த

“ ந ற் ற மி ழ் ”

“ கல் தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே — வாளொடு
முன் தோன்றி மூத்தகுடி ”

—எனப் புகழ் பெற்ற எமது நற்றமிழில் சுவைமிக்க இலக்
கியங்களும், இனிய கலைகளும் ஏராளமுண்டு.

இன்பத் தேனோசை நிறைந்த தமிழில் தித்திக்கத் தித்திக்கத் திருவாசகம் பாடிய
மணிவாசகனார் தமிழைத் “தீந்தமிழ்” என்றார். விடுதலை விரும்பியாய் வீரசுதந்திரம்
வேண்டி நின்ற போதும், பல மொழிகளையும் கற்றுணர்ந்த பாரதி “யாமறிந்த மொழி
களிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று எடுத்தியம்பினார்.
“சிந்தையிற் தேனமதூறி நாவில் தித்தித்துத் தித்தித்துச் செவிவழியேறி எம்மை நித்தம்
வாழ்விக்கும் மொழி” — என்று சுவை பெறக்கூறினார்-ஈழத்துப் பெரும் புலவரான சோம
சுந்தரனார்” அதுமட்டுமா? “தமிழுக்கு அமிழ்து என்று பெயர்” - அந்தத் தமிழ் எங்கள்
உயிருக்கு நேர்” என இனிமைக்கினிமை யூட்டினார் - பாரதிதாசன்.

பண்டைக்கால அரசர்கள் சங்கமமைத்து, பாவலர்களுக்கு ஆதரவளித்து “பைந்
தமிழ்” வளர்த்தார்கள். அரசர்களின் ஆதரவால் - உள்ளும் போதெல்லாம் உள்ளம்
உவக்கும் தெள்ளுதமிழில் உயர்ந்த இலக்கியங்களைக் கொண்ட சிறந்த இலக்கியங்கள்
எழுந்தன. மனித சமுதாயம் பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் பெருவளர்ச்சியடைந்து,
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டிய நெறிமுறைகளை வகுத்துக்கூறும் நூல்கள் பல
முச்சங்கத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

அரசராட்சி மறைந்து அந்நியராட்சியால் நாடு அடிமைப் பட்டுக்கிடந்தபோது-
இயலையும் இசையையும் இனிய கூத்தையும் உடைய எங்கள் இன்பத் தமிழின் வளர்ச்சி
வீழ்ச்சியுற்றது. அப்போது பாடலால் சுதந்திர தாகத்தை ஊட்டி வந்த புரட்சிக் கவி
பாரதி “நற்றமிழின் பாலும் நல்லபற்றுக் கொண்டு பல பாடல்களைப் பாடினான்.

‘வாயுள்ள மக்களெல்லாம் தமிழ்பாட வேண்டும்; காதுள்ள மக்களெல்லாம் கன்
னித்தமிழைக் கேட்க வேண்டும்; கருத்துள்ள மக்களெல்லாம் தமிழில் கலந்துரையாட
வேண்டும்’ - என்று பாரதி அன்று கண்ட கனவு நனவாகி வருகிறது.

தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி, உலகத்தின் பல் வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்கள் தமிழின் பெருமையையும் தொன்மையையும் அறிந்துள்ளார்கள்; தமிழின் சிறப்பு பற்றி ஆராய்ச்சிகள் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை - நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகள் மூலமாக அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி காரணமாக - கதைகள், கவிதைகள் கட்டுரைத் தொகுப்புகள் விமர்சன நூல்கள் முதலியன நற்றமிழில் நாள்தோறும் பெருகி வருகின்றன. எத்தனை யெத்தனையோ பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களும் அச்ச வாகனமேறி அறிஞர்களின் கைகளில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழிலே பிறந்து, தமிழிலே வளர்ந்து, தமிழிலே வாழ்ந்து வரும் ஒரு சிலர் உத்தியோகமோகம் காரணமாகவும், பிற நாட்டு நாகரீகத் தொடர்பாலும் தமிழ் மொழியைச் சிதைத்தும் மறந்தும் வருகிறார்கள். இனியாவது இன்பத்தமிழ் வளர்த்து இனிய இலக்கியங்களைப் படைக்கவும் பாதுகாக்கவும் முன் வரல் வேண்டும்: பாரெங்கும் தமிழ்மணம் பரப்ப வேண்டும்.

வாழ்க நற்றமிழ்! வாழ்க நம் தமிழ்ப் பண்பு!

மன்னிக்க வேண்டுகின்றேன்.

பல தொல்லைகளுக்கு மத்தியில் வாழும் இந்தத்தில்லை மலை நாட்டுக்குப் புதியவன். யாழ் நகரிலும் தலை நகரிலும் வாழ்ந்த போது கலையார்வம் காரணமாக ஒருசில கடமைகளைச் செய்யும் வாய்ப்புகிடைத்தது. கலைகள் மீதுள்ள தணியாத தாகத்தால் மலையகம் வந்த மறுதினமே கலைமன்றத்தோடு என்னை இணைத்துக்கொண்டேன்.

அறிவும் ஆற்றலும் குறைந்தவன்- அல்லாமலும் நூரனைக்கு வந்து ஒருசில வாரங்கள் கூட ஓடிமறையவில்லை. அதற்குள் மலருக்கு ஆசிரியனாக அமர்த்தி விட்டனர்- அன்புமிக்க நண்பர்கள். நண்பர்களின் அன்பாலும் ஆதரவாலும் தான் இம்மலர் மணம் வீசுகின்றதே தவிர என் தனிப்பட்ட முயற்சியல்ல- ஆகவே-

மலர் மனதைக் கவர்ந்தால் உங்களின் உள்ளம் நிறைந்த பாராட்டுக்களுக்கு உரியவர்கள் எனது நண்பர்கள். இருப்பினும் மலரில் மலிந்திருக்கும் குறைகளுக்குக் காரணமாக இருப்பவன் நான். எனவே-

என்னை மன்னிக்க வேண்டுகின்றேன்

“ஆசிரியன்”

ஈழக்குமாரின் இதயத்தில்

மலர்ந்த.....

மலரும் மலரும்!

வான்முகட்டில் இளம்பரிதி ஒளிக்கதிரை வீசி
வழியமைக்கும் இருளூர்ந்த செங்காலைப் போதில்
தேன்துளியாய் பனித்துளியைத் தினங்கூதி மாந்த
திறக்கின்ற மெல்லரும்பு மலர்க்கன்னி தன்னைத்
தான் கவியில் வரைகின்றார்; தமிழ் குழைத்துப் பூசி
தன் மலராங் கண்ணிதழை அவ்வேளை தன்னில்
வானரும்பு சுடர்வெள்ளி போலவிழ்க்கும் பெண்ணை
மறந்திடுதல் ஏனையா கவிக்குலத்துச் செல்வ?

மணம் வீச மொருசெயலால் அப்பொருளை நீரும்
மதிக்கின்றீர்; புகழ்கின்றீர் மெல்லிதழைக் கண்டு
கணம் பலதை இழக்கின்றீர் - கற்பனையில் மூழ்கிக்
காற்றேறிப் பறக்கின்றீர் - பிழையல்ல; ஆனால்,
'பணம்' வீசும் மலரய்யா! நான் கூறும் மலரில்
பண் புண்டு, பணியுண்டு, பசுந்தளிரின் மென்மைப்
பிணைப்பினிலே தினமுழுவும் பேறுண்டு; மற்றும்
பேசுகின்ற கனிமொழியின் சிறப்புண்டு கண்டீர்!

உயிர் கொய்த ஒரு பொருளை உயிர்மெய்யில் சேர்த்து
உவமையெனும் பெயரதனால் கற்பனையில் மட்டும்
பயிர் வளர்க்கக் கற்றுள்ளீர் பாவலரே - என்ன
புலம்புவதாய்க் கணித்தீரோ? பேய்க் குளிரின் காலை
அயர் லோட்டி சுருள்கொழுந்து அவிழ்ந்தலரு மாப்போல்
அன்றாடம் விழிக்கின்றாள் மலையகத்து மங்கை!
நயமிக்க கவிமொழியில் பொருள் கூட்டி நீரும்
நற்கவிதை இயற்றிடவே இனியேனும் பாரும்!

ஈழக்குமார்.

இலங்கை, சட்டக்கல்லூரியிலிருந்து
நதக் கட்டுரையை வரைந்தவர்:

ஏ. வி. கே. நீலகண்டன்

“ஒருபால்கோடாமை சான்றோர்க்குணி”

புகத்தறிவு படைத்த காரணத்தினால் மற்றைய உயிரினங்களிலிருந்து மாறுபட்டு வையகம் தனில் அமைப்புறு சமுதாய வாழ்க்கையினை நடாத்துகின்ற மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையினை வளப்படுத்தும் பெருநோக்கத்துடன் வருத்துக்கொண்ட - கட்டி யெழுப்பிக்கொண்ட வரம்புதான் சட்டம். வயலின் வரம்பு உயர், வயலில் உள்ள நெல்லும் உயரும் எனப் பாடினான் ஓளவை முதாட்டி. ஒரு சமுதாயத்தின் சட்டம் எத்துணை சிறப்புற்றதாக விளங்குகின்றதோ அத்துணை சிறப்புடையதாக அச் சமுதாயத்தின் வாழ்வும் மேன்மையுறும். மனித சமுதாயம், சமுதாயமாக - கட்டுக்கோப்புடன் வாழவேண்டுமானால் சட்டம் அவசியம். சட்டமின்றிச் சமுதாயத்தில் ஒழுங்கு நிலவ முடியாது. சமுதாய அமைப்பின்றி மாக்களிலும் உயர்ந்த நிலையில் மக்கள் வாழமுடியாது; மன்னராட்சி நிலவிய காலத்தில்கூட மனித இனம் சமுதாயமாகத்தான் வாழ்ந்தது. அன்று சட்டத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டிக் கோன்முறை செய்தான் மன்னவன். “அந்நிலை திரிந்திடின் மன்னுயிரேயில்லை,” என மணிமேகலையில் வரும் ஒரு பாடல் எடுத்தியம்புவதனைப் பார்ப்போம்.

“கோன் நிலை திரிந்திடின் கோள் நிலை திரியும்;
கோள் நிலை திரிந்திடின் மாரிவறம் கூரும்;
மாரிவறம் கூரின் மன்னுயிர் இல்லை;

மனு நீதி கண்ட சோழன் பரம்பரை நம் பரம்பரை; நம் தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களைப் புரட்டிப் பார்க்கும் காலே, ஆண்டு நீதிக்குச் சிறப்பிடம் தரப்பட்டு, நீதி வலியுறுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ் உலகம் ஏற்றிப் போற்றும் கண்ணகி வழக்குரைக்கும் காவியமான சிலப்பதிகாரம் இதற்கு நல்லதோர் உதாரணம்!

“தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்த செங் கோலன்
‘பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட
யானே அரசன்? யானே கள்வன்
மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்
என் முதல் பிழைத்தது! கெடுக என் ஆயுள்!’ என
மன்னவன் மயங்கி வீழ்ந் தனனே தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி, குலைந்தனள் நடுங்கி,
‘கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்’ என்று
இணையடி தொழுது வீழ்ந் தனனே மடமொழி.”

—இவ்வாறு நீதிக்கும் சட்டத்திற்கும் தனிச்சிறப்பளித்த சமுதாயம், என்பதாற்றான் நமது நாகரிக கத்திற்கு மேன்மை மிகு சிறப்புக்கிடைத்தது.

இன்று நாம் வாழும் சமுதாயம் பண்டைய பழம்பெரும் நாகரிக அத்திவாரத்தில் கட்டியெழுப்பப் பட்டதானாலும், அந்நியராட்சியின் தாக்கத்தினால் பல மாறுதல்களுக்குட்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகின்ற நம் நாட்டின் ஆட்சிப்பீடத்திற்கு அதிகாரமும் வரையறையும் வகுத்துள்ளது—இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டம். அது மட்டுமல்ல—இந்நாட்டின் சூடியரிமை (பிரஜா உரிமை) யினை வரையறுப்பது சூடியரிமைச் சட்டம்; எவையெவை குற்றங்கள் என நிர்ணயிப்பது இலங்கைத் தண்டனைக் கோவை (பீனல் கோட்) ஒரு குடிமகனின் உரிமைகள் எவையென்பதை நிர்ணயிப்பதும் சூடியரிமையியல் வகைச் சட்டங்களே!—

ஒருவர் விவாகமானவர் என்ற அந்தஸ்து முறையானதா?— ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் தேர்தல் முறைப்படி செல்லுபடியானதா?— ஒரு வர்த்தக நிறுவனம் சட்டப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட வரையறை நிறுவனமா?— இவை போன்ற அன்றாட அரசியல், வர்த்தக சமூக குடும்பப் பிரச்சினைகள் எவற்றிற்கும் தீர்வு கண்டு சமுதாயக் கட்டுக் கோட்பாட்டை இன்று பேணி நிற்பது சட்டமே! இங்ஙனம் மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் சட்டம் இரண்டறக்கலந்த சக்தியாகத் திகழ்கின்றது.

சட்டம் மனித வாழ்வின் வளத்திற்காக - நலத்திற்காக - அவ்வாழ்விற்கு வரம்பாக - கட்டுக் கோப்பாகத் திகழ்ந்து மனித இனத்தினை மனித இனமாக - மக்களை மக்களாக வாழவைக்கின்றது. உடலில் ஓடும் இரத்தம் போன்று, சமுதாய வாழ்வின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் கலந்து - அவ் வாழ்விற்கு உயிரையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டிவைப்பது சட்டம். சமயம் மனித உள்ளத்தைப் பண்படுத்த முயல்கின்ற தென்றால் - சட்டம் அவ்வள்ளத்தைக் கட்டுப் படுத்த முயல்கின்றது. மொழியின்றி மக்களில்லையென்றால் சட்டமின்றி மக்களில்லையென்ற நிலை! இவ்வாறு மொழி, சமயம் போன்று சட்டமும் மனித வாழ்வின் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்கின்றது.

'சட்டம் ஆட்சியாளரின் ஆணையாகும்' என்பது ஆஸ்டின் போன்ற சட்டவியல் அறிஞர்களின் கருத்தாகும். சமுதாயத்தை வழி நடத்தும் பொறுப்பு ஆட்சியாளருடையது. சமுதாயம் பின்பற்றவேண்டிய கொள்கைகள் - வழிநடக்கவேண்டிய பாதை - சடைபிடிக்கவேண்டிய முறைகள் ஆகியவற்றை வகுத்து, அவற்றைச் சமுதாயம் பின்பற்ற அவ்வழி நாம் வாழ - கடைப்பிடிக்க கட்டாயப் படுத்தும் முறையே சட்டம். இன்றைய ஜனநாயக உலகிலே ஆட்சியாளர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள். எனவே மக்களால் மக்களுக்காக மக்களால் வகுக்கப்படும் விதிமுறைகளாகச் சட்டம் திகழ்கின்றது. ஆயினும் அச் சட்டத்தினை அமுல் நடத்த மக்களின் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சியாளரும் தண்டனைகளை விதிக்கவேண்டியே இருக்கின்றது.

சமூகத்தில் குற்றங்களைத் தடுக்கவும், குற்றம் செய்பவர்களை குற்றம் செய்யத் துணியாது அடக்கவுமென, எழுந்தவையே சட்டம் விதிக்கும் தண்டனைகள்.

நீதி வழுவா நம் தமிழ் மன்னர் மரபில், சட்டமும் நீதியும் பேணி வள்ளுவன் குரலிற்கே வள்ளுவ இரண்டாயிரமாண்டு சமயத்தில் அஞ்சலி செலுத்த நாம் சங்கற்பம் பூண்டிருவோம்!

“சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒரு பால் கோடாமை சர்ன்றோர்க்கு அணி” —குறள்

“தான் தோன்றிக் கவிராயர்” என்னும்
புனைபெயரில் இன்பக்கவிகள் இசைத்திடும்
“சில்லையூர் செல்வராசன்” அழகாக எடுத்துத் தொடுத்து முடித்த கவிதை—

உள்ளதும் அல்லதும்!

எடுப்பு

மின்னுவதெல்லாம் பொன் அல்லவே அல்ல
விதைப்பதெல்லாம் பயிர் அல்லவே அல்ல
மின்னல் எல்லாம் இடியோ? அல்லவே அல்ல
மேகம் எல்லாம் மழையோ? அல்லவே அல்ல

தொடுப்பு

புல்லிதழின் பனி நீர் வெய்யிலிலே மின்னும்
புற்றரவும் நிலவிற் பட்டுச் சிலிர்த்து மின்னும்
கல்லின் பிளவும் ஒளிக்காலைப்பொழுது மின்னும்
கானலிலே மணலும் நீரெனத் தோற்றி மின்னும்

முடிப்பு

சுட்ட கரித் துகளிற் சோதி மணி சிரிக்கும்
குப்பையிலே ஒளி சேர் குன்றி மணி இருக்கும்
குட்டையிலே அழகுக் குமுத மலர் பிறக்கும்
குற்றம் களைந்து குணம் கொள்வதிற்பார் சிறக்கும்.

மீன் பாடும் தேன் நாடாம்— மட்டுநகரில் அமைந்திருக்கும் கலையகத்தைச் சேர்ந்த

சேல்வி, கலாவதி - சிவலிங்கம் எழுதிய—

கிராமிய இலக்கியம்

இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் நல்ல உள்ளங்களைக் கொண்ட நாட்டு மக்கள் நாவிலே பிறந்து, அவர்கள் தாலாட்டிலே வளர்ந்து, கலையும் திருவும் நல்கும் இனிமை மிகு இலக்கியம் கிராமிய இலக்கியமாகும்.

காலமெல்லாம் கவிதையிலே வாழ்ந்த பழங்காலத்துப் பரம்பரை சார்ந்த மக்களது உணர்ச்சி யிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாய்வது கிராமிய இலக்கியம். எந்தவொரு தற்கால இலக்கியமும் பெருமைப்படமுடியாத கலை வனப்பும், கருத்தழகும், உணர்ச்சி நலமும் ஒருங்கே அமைந்து இந்த இலக்கியங்கள் இன்பம் தருகின்றன. இன்புறும் நேரங்களில் இன்பத்தைப் பெருக்குதற்கும், துன்புறும் நேரங்களில் அத் துன்பத்தை ஆற்றுதற்கும், நம் நாட்டு அரிவையரும் ஆடவரும் கையாண்ட இவ்விலக்கியங்கள் மிகவும் பழமையானவை. காலத்துக்குக்காலம் திரிந்தும் விரிந்தும் கருங்கியும் வழங்கும் இவ்விலக்கியங்கள் எங்கே தோன்றின-எப்பொழுது தோன்றின-என்பதை எவரும் அறிந்திலர். இஃதொன்றே இக்கிராமிய இலக் கியங்களுக்கு அமைந்த தனிப் பெருஞ் சிறப்பாகும்.

நாட்டுப்பாடல், நாட்டுக் கூத்து, வசந்தன் ஆடல், கண்ணகி வழக்குரை ஆகிய கவித்துறை சார்ந்த கிராமிய இலக்கியங்களுள், ஒலி நயத்தோடு மிளிரும் நாட்டுப் பாடல்கள் தலைசிறந்தனவாகும். கிராமவாசிகள் தமது நாளாந்த தொழிலரங்கில் தாமே பாடி, தாமே கேட்டுச் செவி வழியாக மனதில் பதித்து இதனை வளர்த்துவருகின்றனர். எழுத்தறிவில்லா தொழில் மாந்தர் உள்ளத்திலே பொங்கும் உணர்ச்சியாம்-கவிதை வெள்ளத்திலே சொல்லழகும் கருத்தழகும் நிறைந்து விளங்குகின்றன. வயல் உழு பவரும், வேளாண்மை வெட்டுவோரும், குடு மிதிப்போரும் தமது உடல்நோ மறந்து பாடும் பாடல்கள்- எல்லாம் இசையால்-இனிய கருத்தால் உள்ளத்தைக்கொள்ளை கொள்வன.

குடு மிதிக்கும்போது நோ மறந்து வேலைசெய்யத் தக்கதாக—

“தாயே பொலி தம்பிரானே பொலி!
பூமி பொலி பூமா தேவித்தாயே
மண்ணின் களமே மாதாவே நிறைகுடமே
பொன்னின் களமே பொலி பொலி.....”

—என்று பின்னிலா இரவில் இன்குரல் தொடுத்துப் பாடும் பொலிப் பாடல்கள் கிராமங்கள் தோறும் ஒலிக்கக்கேட்கலாம். குரலினி மையால் ஏர்க்களத்தோரும் வேலைக்கடாக்களும் நோ மறந்து தம் தொழில் புரிய உதவும் கவிசார்ந்த இலக்கியங்கள் சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இன்பம் பயப்பனவாகும். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுவது

போலவே புறத்துறை சார்ந்த நாட்டுப் பாடல்களும், அகத்துறை சார்ந்த நாட்டுப் பாடல்களும் கிராமிய இலக்கியங்களிலே காணப்படுகின்றன. சங்கத்துச்சான்றோரின் இலக்கியங்களிற் கூடக்காணமுடியாத இன்பத்தை-உணர்ச்சிப் பெருக்கை-கிராமிய அகத்திணைப் பாடல்களிலே நாம் அனுபவிக்கின்றோம்; செட்டான சொற்களிலே நிறைவான நிகழ்ச்சிகள் சித்தரிக்கப்படும் சிறப்பிணைக்கண்டு நாம் வியக்கின்றோம்

இன்பம் நுகர்ந்த தலைமகன் தலைவியினருமையில் மெய் மறந்து அவனைப் பாராட்டத் தலைப்படுதல் இயல்பு. சங்கத்தமிழ் நூல்களிலே இத்தகைய காதல் காட்சிகளைச் சுவைபடச் சித்தரிக்கும் பாடல்கள் ஏராளமாக உண்டு. அதே போன்று எளிமையான சொற்களிலே உணர்ச்சி ததும்ப, காதலியின் சிறப்பைப் பாடும் பல சுவையான கவிதை கிராமிய இலக்கியங்களிலேயும் காணலாம்.

“வாழைப்பழமே எந்தன் வலது கையிற் சர்க்கரையே
ஏலம் கிராம்பே உன்னை என்ன சொல்லிக் கூப்பிடட்டும்”

“தங்கக் கிளியே என்ற தாய் மாம னீன்ற கண்டே
மையிட்ட கண்ணே உன்னை மறந்திருக்கக் கூடுவதில்லை”

“குஞ்சு முகமும் உந்தன் கூர்விழுந்த மூக்கழகும்
நெற்றி இளம் பிறையும்-கண்ணே நித்திரையிற் தோணுதுகா”

—என்னும் இக் கவிதைகளிலே காதல் உணர்ச்சி பொங்கிப் பிரவகிக்க தன் காதலியின் நலன் பாராட்டும் தலைவனின் உணர்ச்சித் துடிப்பைக் காணலாம்.

தலைவனைப் போலவே உணர்ச்சி வசப்பட்ட தலைமகளும் தன் தலைவன் நலத்தினைப் பாராட்டுதல் நாடோடிக் கவிதையுலக வழக்காகும்.

“நித்திரைக் கண்ணிலயும், நினைவிலயும் தோணுவது
கலிமா விரலும் மச்சான் கல் பதித்த மோதிரமும்”

“வட்ட முகமும் உந்தன் வடிவிலுயர் மூக்கழகும்
கட்டு உடலும் மச்சான் என் கருத்தழியச் செய்யுதுகா”

“தங்கத் தகடோ எந்தன் தகதகத்த பொன் தகடோ
வெள்ளித் தகடோ உன்னை விலை மதிக்கக் கூடுவதில்லை”

—என்பன அவன் பாடும் பாராட்டுப் பாடல்களாகும்—

இதைப்போலவே—

“மான் போல் நடை நடந்து
மயில் போற் சிற கொதுக்கித்

“தேன் போற் குடிகிளம்பி—என்ற
சின்ன வண்டு போறதெங்கே”

—என்னும் கவியும் தலைவன் நயப்புரைத்த
 லாயமைந்துள்ளது. இக் கவிதையிலே தன் தலைவியின் அழகினையும், இளமைச் செவ்வியினையும் நயந்து
 இன்புறும் தலைவனின் உணர்ச்சி வெளிப்படுகிறது. தனக்கினிய பெண்களுடன் செல்லும் காதலி நடை
 யால் மான்போலவும், ஒதுங்கி ஒதுங்கிச் செல்லும் அழகினால் மயில் போலவும், தோழியர் கூட்டத்தால்
 சூடியெழுப்பிச் செல்லும் தேனீ போலவும் அவனுக்குக் காட்சியளிக்கிறார். ஆனாலும் இத்தனைக்கும்
 நடுவே “சின்ன வண்டு” என்று சொல்லும்போது அவனுடைய காதல் உணர்ச்சி பொங்கித் ததும்பி உயிர்
 நிலை அடைவதை அவதானிக்கலாம். இதுவன்றி தலைவி தலைவனை வண்டு என்று சொல்லி மகிழும்
 கவியும் உண்டு.

“கடலே இரையாதே கற்கிணறே பொங்காதே
 நிலவே எறியாதே என் நீல வண்டர் வருமளவும்”

—என்னும் இவ்வடிகளில் இயற்கையால்
 தன் துணைவனுக்குத் துன்பம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று துடிக்கும் துணைவியின் உள்ளத்தைக்
 காணமுடிகிறது. இவ்வாறு காதற் சுவை ததும்பும் கிராமியப் பாடல்களைவிட பன்னிருவர் சேர்ந்து
 கோலடித்துப் பாடும் வசந்தன் பாடல்கள் கிராமிய இலக்கியத்தின் இன்னோர் அம்சமாகும்.

“வாடையால மழையும் வருகுது
 வாருங்கோ பள்ளர் உப்பட்டி கட்டுவோம்
 தென்றல் வந்திடு தெற்குத் திசையினில்
 சென்று காரிருள் மண்டி ஒதுங்குது.”

—என்று தம் தொழில் முறைகளைக்
 கூறி, வெவ்வேறான சந்தத்தில் பாடி வசந்தனடித்தாடுதல் காண்போர் கருத்தினைக் கவர்வனவாகும். கிரா
 மிய வளத்தினையும், மக்களின் பண்பு நாகரீகம் என்பன வற்றையும் உள்ளூறையாகக் கொண்ட வசந்
 தன் பாடல்கள் சிறந்த இலக்கியங்களாகும்.

திருநாட் காவங்களின் போது ஊஞ்சலாடுதல் கிராமந்தோறும் நடைபெறும் ஒரு மகிழ்வூட்டும்
 நிகழ்ச்சியாகும். அப்பொழுது படிக்கப்பெறும் பாடல்கள் இலக்கியச் சுவை சொட்டுவனவாய் உள்ளன.

“காத்திடுவாய் வேலவரே — ஊஞ்சல்
 கவியிசைக்க அருள் தருவாய்”

“உன்னுங்கடி தோழியரே — நல்ல
 பொன்னூஞ்சல் ஆடிடுவோம்”

—என்னும் ஊஞ்சல் பாடல்கள்
 சிந்தைக்கும் செவிக்கும் விருந்தளிப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. தென்மோடி, வடமோடி விலாசம் என்ற
 பாகுபாடுகள் அமைந்த நாட்டுக்கூத்துக்கள் - கிராமிய இலக்கியத்தின் பிறிதோர் அம்சமாகும். புதிய
 விஞ்ஞானச் சிறப்பினால் குறைந்த செலவில் நிறைந்த இன்பமூட்ட வல்ல பேசும் படங்கள் மலிந்துள்ள

இக்காலத்திலும் கிராமிய மக்கள், தாம் கூத்தாடி மகிழ்வதிலேயே பேரின்பம் காண்கின்றனர். பழந் தமிழ் நாடக இலக்கண அமைதியும், பொருட் பொலிவும் கொண்ட இராம நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம் என்பன சீர்மைசால் செந்தமிழ் இலக்கியங்களாகும்.

நாடு மழை வளம் குன்றிப் பசியும் பிணியும் மிகுந்து மக்கள் அல்லற்படும் காலத்தில் - அவை நீங்கி, மழை வளம் சுரக்குமாறு கண்ணகியம்மனைச் சாந்தி செய்தல் கிராம வழக்கம். இக்காலத்தின் போது எழுகின்ற கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள் அமரத்துவம் வாய்ந்த கிராமிய இலக்கியங்களாகும். இக் காலத்தை நினைத்தாலே கிராமப்புற மக்கள் மகிழ் பூத்து எழுவர். கொம்பு விளையாட்டின் போது கிராம மக்கள் இரு சாராராகப் பிரிந்து நின்று கொம்பு முறித்து வெற்றி கொண்டாடுவார்.

“தவிட்டங் காயான் தென்சேரியான் - அவன்
தன் மானம் சற்று மில்லாண்டி
அவிட்டுத் தலைப்பாவைக் கையிலெடுத்து
அஞ்சியே ஓடிப் போராண்டி”

—என்னும் வடசேரியார் கூற்றும்

“வாழைக் காயான் வடசேரியான் - அவன்
மான ஈனம் கெட்டவண்டி
பெண் பிள்ளைப் பேச்சுக்கு ஆற்றாமலே - அவன்
பேரழிந்தே வெட்கிப் போராண்டி”

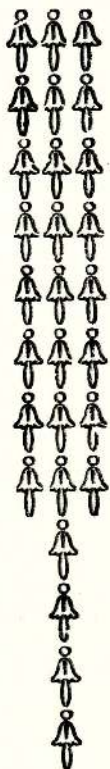
—என்னும் தென் சேரியார் கூற்றும்

கிராமத்து மக்கள் சால்புறக்கண்ட இலக்கியப் பாடல்களாகும்.

செங்கோல் கோடியவளும் - மன்னவனைக் கொலை செய்த கண்ணகியைக் குளிர்வித்த “குளுத்திப் பாடல்கள்” கிராமிய இலக்கியத்திலே மிகச் சுவையானவை. குளுத்தியின் போது கேட்கப்பெறும் கண்ணகி பாடல்கள் மிகவும் இனிமையானவை. ஓலைச் சுவடியாகவே கிடைப்பதும், பழந் தமிழ் நடையைப் பின்பற்றியுள்ளதுமான இந் நூல் முழுமையும் இசைப் பாடல்களால் நிறைந்தவை. இவற்றை இருவர் சேர்ந்து இசையுடன் பாடினால் கேட்போர் அகம் குழைந்து இன்புறுவர்.

இவ்வாறு கிராமிய மக்கள் அனுபவித்த இனிமையான இலக்கியங்களை இயந்திர ஆட்சி மிக்க இக் காலத்தில் சிதைந்து போகாது காத்தல் வேண்டும். கிராமியச் சூழலினின்று தன்னியல்பாக ஊற்றெடுத்துப் பிரவாகித்தோடிய - இலக்கிய வளத்தினை உலகிற்கு உணர்த்துதல் வேண்டும். அச்சேரது ஏட்டுப்பிரதிகளாகவே கிடக்கும் இலக்கியங்களை அச்சேற்றிப் பேணல் வேண்டும். இவையே தமிழரசுப் பிறந்த நமது தொண்டும் தலையாய கடனும் ஆகும்.

அடம்பன், அமிர்த வாசத்தில் வாழும்
செல்வி. எஸ். இராஜம் புஷ்பவனம்
படைத்தளிக்கும்-

திருக்குறளமுது

கடலாழம் கொண்டது அறிவாயின் - அதன்
கட்டாணி முத்தேரும் குறளாகும்
கடலுள் சென்றவன் வள்ளுவனே - அவன்
கரைக்குக் கொணர்ந்தது திருக்குறளே !

பொய்கையைப் போன்றது அறிவாயின் - அதன்
பொற்று மரைமலர் குறளாகும்
கொய்திடச் சென்றவன் வள்ளுவனே - அவன்
கொண்டு வந்தமலர் திருக்குறளே !

முலிகைத் தோட்டமே அறிவாயின் - அதன்
முக்கிய செந்தூரம் குறளாகும்
முலிகை கண்டவன் வள்ளுவனே - அதன்
முதிர்ந்த ஓளடதம் திருக்குறளே !

மலரடர் வனமே அறிவாயின் - அதன்
மலர்ந்த மல்லிகை குறளாகும்
மலரைத் தொடுத்தவன் வள்ளுவனே - அந்த
மணத்தினை அளித்தது திருக்குறளே !

அமுதம் போன்றது திருக்குறளே - அந்த
அமுதைப் பருகியே உய்ந்திடுவம்
அமுதைப் படைத்தவன் வள்ளுவனே - அதை
அகத்தினில் நினைப்போம் இக்கணமே!

மறைந்த கவிஞர் முகிலினி சிறந்த கவிதைகளில் இதுவும் ஒன்று.

பாரதியின் பாதையிலே.....

தன்னருமைக் கவியாலே மாலை கோர்த்து
தமிழ்த்தாயின மார்பினிலே ஒளிரவிட்டு
மன்னு புகழ் பெற்று விட்ட மாகவி-ஏன்
மாநிலத்தார் போற்றுகின்ற பாரதியை
தன்னுடலில் தரிக்குமுயிர் போகும்படும்
தமிழ் னென்று சொல்லிடுவோன் மறவான்; உண்மை!
அன்னவன் பாதையினைத் தொடர்ந்து நாமும்
அவனியெலாம் தமிழோசை பரப்புவோமே!

நாட்டினிலே ஏற்பட்ட நலிவை நீக்கி
நல்லதொரு சமுதாயம் காண வெண்ணி
பாட்டினிலே புதுக்கருத்து ஊட்டி நின்ற
பாரதியை மறந்திடுதல் எளிதோ அம்மா!
காட்டினிலே வாழ்கின்ற விலங்கு போலும்
கீழான நிலையினிலே வாழ்கின்ற நம்
நாட்டினர் தம் இழிவு நிலை துடைப்பதற்கு
நாம் தொடர்வோம் பாரதியின் பாதையினை!

ஆணுக்கு உலகமெல்லாம் வீடு. பெண்
ணுக்கு வீடுதான் உலகம். கோயிலுக்கு வெ-
ளியே வந்து விட்டால் தெய்வமும் கல்லாகி
வீடும்.

“காண்டேகர்”

(அனுப்பிவைத்தவர்:— ச. விஸ்வநாதன்; நுவரெலியா)

குட்டிக்கதை:

நிர்வாணம்

உடுவை, தில்லைநடராசா.

வேலையை முடித்துக்கொண்டு காரியாலயத்திலிருந்து வெளியேறிய சந்திரன் யோர்க் வீதி வழியாக நடந்து கொண்டிருந்தான். யோர்க் வீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த காரர்கள் சந்திரனின் கண்களைக் கவர்ந்தன. “பென்ஸ்” “ஹம்பர்” “பிளைமவுத்” ஒவ்வொரு காரின் பெயரையும் வாசித்துக் கொண்டு வந்த சந்திரனின் மனம், “சீ... ஒரு சுவீப் விழுந்துதெண்டாலும் என்ன சுதியாக ஓடித்திரியலாம்”- என்று எண்ணியது.

“பெரிய கார் தான் இல்லாட்டிலும் ஒரு மெரிஸ் மைனர் இருந்தாலும் காணும்” -என யோசித்துக் கொண்டு வந்த சந்திரனின் தோளை உரிமையுடன் ஒரு கரம்பற்றியது. அந்தக் கரத்துக்குரிய பாலன், “ஹலோ” -என்றான்.

“ஐ சே...நீயா?” -சந்திரனின் குரலில் அலட்சியம் நிறைந்திருந்தது.

“ஓ.. நான் தான். என்ன காருகளைப் பார்த்துக்கொண்டு போறாய்? உந்தக்காருகள் விலைக்கு விகிறயில்லை” பாலன் பகடியாகச் சொன்னான்.

“வித்தாலும் நான் வாங்க மாட்டன். எங்கடை இருநூறு ரூபாச் சம்பளத்திலே ஒரு சைக்கிளே வாங்க முடியாமலிருக்கு. பிறகு எப்படிக்கார் வாங்க முடியும்?” -சொல்லிக் கொண்டே வந்த சந்திரன் ஒரு காருக்குப் பக்கத்தில் நின்ற சிறுமியைக் காட்டி, “சி தற்கேர்ல்” என்றான்.

காருக்குப் பக்கத்தில் நின்ற சிறுமியின் மேல் பாலனின் பார்வை பதிந்தது. அடுத்த நிமிடம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டே, “பெரிய கண்ணாடியாக இருக்கு; அன்சிக் கேபிள் “என அருவருத்தான். சிறுமி ஆடையெதுவுமின்றி பிறந்த மேனியுடன் நின்று கொண்டிருந்ததைப் பார்ப்பதற்கு சந்திரனுக்கும் பாலனுக்கும் அருவருப்பாக இருந்தது.

நாலு அல்லது ஐந்து வயது தான் இருக்கும் அச்சிறுமிக்கு; செக்கச்சிவந்த மேனியென்றாலும் நிர்வாணக் கோலத்தில் பார்க்கும் போது ஒரு மாதிரி இருக்காதா?

நிர்வாணமாக நின்ற சிறுமியைப் பார்ப்பதற்கு மற்றவர்கள் விரும்பா விட்டாலும், மற்றவர்களைப் பார்ப்பதற்கு சிறுமி அருவருக்கவில்லை. ஓடிவந்து சந்திரனின் காலேத் தனது சிறு கையால் சுரண்டிக் கொண்டே, “ஐயா.. ஐயா.. ஒரு அஞ்சு சதம் தாங்கோ”- என்றாள்.

சந்திரன் தன் கையால் சிறுமியின் கையைத்தட்டி விட்டு “சீ.. அங்காலை போ” -எனத் தள்ளினான்.

சந்திரனால் தள்ளி விடப்பட்ட சிறுமி, ஐயா ஐயாவென்று பாலனின் காலேப் பிடித்துக் கொண்டு கையை நீட்டினாள்.

“என்னட்டைக் காசில்லை.. சும்மா கரைச்சல் படுத்தாதே” பாலனும் சின்னப் பெண்ணைத் தள்ளி விட்ட போது அவள் நிலத்தில் விழுந்து விட்டாள்.

நிலத்தில் விழுந்தவளுக்கு எங்கிருந்து தான் துணிச்சலும் அறிவும் வந்ததோ தெரியவில்லை—

“ஐயா காசுதர விருப்பமில்லையெண்டால் விருப்பமில்லையெண்டு சொல்லுங்கோ ஏன் காசில்லையெண்டு பொய் சொல்றீங்க?” - துடுக்காகக் கேட்டுக்கொண்டே நிலத்திலிருந்து எழும்பியவள் ஒரே ஓட்டமாய் ஓடி விட்டாள்.

“ஏன் காசில்லையெண்டு பொய் சொல்லுறீங்க” - சிறுமி சொன்னது பாலனுக்கும் சந்திரனுக்கும் முகத்திலடித்ததைப் போலிருந்தது.

“பார்த்தியா மைச்சான்! இந்தப் பிச்சைக்கார நாய் சொல்லுறதை... - “தன்னை ஒரு சிறுமி அவமானப் படுத்தி விட்டாளே என்ற வேதனை பாலனுக்கு.

“உதுகள் உப்பிடித்தான். சில தாய் தகப்பன் தங்கடை விருப்பப்படி பெத்துத் தள்ளி விடுகிறது. பிள்ளையளிர் சாப்பாட்டைப் பற்றியோ, உடுப்பைப் பற்றியோ, படிப்பைப் பற்றியோ! அவைக்கு அக்கறையில்லை. பெத்தால் போதும் என்ற நினைப்பு சிலபேருக்கு... பிள்ளையனைச் சரியானபடி வளத்தால் அதுகள் ஏன் இப்படி ரோடு வழிய வாறவை போறவை யட்டைக் கையேந்திக் கொண்டு திரியப் போகினம்? இதுகளைப்பற்றி பெத்தவை யோசிக்கிறயில்லை...’- நாலும் தெரிந்தவன் போலப் பேசினான் சந்திரன்.

“அவை பெத்தாலென்ன - விட்டாலென்ன - அவள் நிலத்திலே கிடந்து கொண்டு சொன்னதைக் கேட்டியா? முளைக்கக்கு முந்தி அந்தச்சின்னான் விண்ணாணிச்சதைப் பார்க்க எனக்கு ஏதோ மாதிரிக் கிடக்கு,” - வாயிலிருந்து வெளி வந்த வார்த்தைகள் பாலனின் மனதைப் பிரதிபலித்தன:

“அந்தப் பெட்டைக்கு அப்பிடிச் சொல்லச் சொல்லி தாய் தகப்பன் சொல்லிக் குடுத்திருப்பினம். அதைப்பற்றி வொரிபண்ணுதை” - என்றான் சந்திரன்.

சிறுமியைப் பற்றிய சிந்தனையோடு நடந்து கொண்டிருந்த சந்திரனையும் பாலனையும் கடைச்சுவரில் ஓட்டப்பட்டிருந்த ஆங்கில சினிமாப்பட நோட்டீஸ் தன்பக்கம் திருப்பியது.

“மைச்சான் நல்லவேலை. நான் இந்த இங்கிலிஷ் படத்துக்குப் போகவேணுமெண்டு யோசித்துக் கொண்டு வெளிக்கிட்டனான் - அதுக்கிடையில் உடுப்பில்லாமல் நிண்ட பெட்டையைக் கண்ட உடனை மறந்து போனேன்,” - ஆங்கிலப் படத்திற்குப் போக வேண்டு மென்றான் சந்திரன்.

“எப்பிடி மைச்சான், நல்ல படமா?” பாலன் படத்தைப் பற்றி அறியத்துடித்தான்.

“பைன் ஷோவா இருக்கும் மைச்சான். யு லோவை? லாஸ்ற் வீக் நான் ஒரு இங்கிலிஷ் படம் பார்த்தபோது சோர்ட்ஸ் போட்டுக் காட்டினவங்கள். ஹீரோயின் புல் நேக்கட்டிலை ஒரு டான்ஸ், பைன் மைச்சான் பைன்,” - ஆங்கிலப் படங்களைப் பற்றிக் கதைப்பதே தனக்குப் பெருமையென நினைப்பவன் சந்திரன் அதனால் தான் படங்களைப் பற்றிப் பேசும் போது தன்னை முடிந்தளவுக்கு இடையே ஆங்கிலச் சொற்களைப் புகுத்திக் கதைப்பான்.

பாலனுக்கும் அந்தப் படத்தின் மேல் விருப்பம் பிறக்கவே, “நானும் வரலாம் தான்; - வேறையொரு அப்பொயிற்ற் மென்ற இருக்கு” என்றான்.

சந்திரன் அலட்சியமாக, “அதைக் காண்ஸல் பண்ணிப் போட்டு வாமைச்சான். முந்த நாள் எங்கடை கிறிஸ்ரி பாத்தவர் பைன் ஸ்ரெப்பீஸ் டான்ஸாம் -- நேற்றும் மிஸ் பண்ணியிட்டன். இண்டைக்கு எப்படியும் பார்க்க வேணும்” - என்றான்.

“சரி மைச்சான்; டையுமாயிடுது. கெதியாக நட; இல்லாட்டி டிக்கட் எடுக்கேலாது” -சந்திரனை விரைவாக நடக்கச் சொல்லிக் கொண்டு, தானும் நடந்தான் பாலன்.

“போன மாதமும் அவளின்ர படமொண்டு பார்த்தான். அவளின்ர நேக்கட் டான்ஸ் பார்த்தாலே போதும். அதுக்கே காசு குடுக்கலாம். அவளைப் போல ஒரு தரும் டான்ஸ் ஆடமுடியாது” -பார்த்த படங்களின் பெயரும் தெரியாது; பார்க்கப்

போகும் படத்தின் பெயரும் புரியாது. நடனமாடுபவளின் பெயரும் சரியாக உச்சரிக்க முடியாததால் அவள் என்றே குறிப்பிட்டான் சந்திரன்.

ஒருவரிடம் வெறுக்கும் காட்சியை இன்னொருவரிடம் காணத்துடிப்பது தானே மனித மனம்.

வறுமையினால் நிர்வாணத்துடன் நின்ற சிறுமியை “ஆபாசம்” “அன்சகிக்கேபிள்” என்று அருவருத்த சந்திரனும் பாலனும்-

எவளோ ஒருத்தி-ஆங்கிலப் படத்தில் நிர்வாணமாக நடனமாடுகிறாளாம் அதைப் பார்க்க ஓடுகிறார்கள். என்ன விபரிதமான உலகம் இது?-

(உண்மை கலந்த கற்பனை)

மனித வாழ்க்கையின் பெரிய ஆச்சரியம் அன்பு நிறைந்தவர்களை எந்த இடத்தில் எப்போது எதற்காகச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்பதும், எங்கே எதற்காகப் பிரியப் போகிறோம் என்பதும் முன்கூட்டியே தெரியாமலிருப்பதுதான்.

-“மணிவண்ணன்”

இன்றைய அநாகரிகங்களைக் கண்டு வேதனை கொள்ளும் உள்ளங்களில் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டு. அந்த உள்ளத்துக்கு உரியவர்—

செல்வி. பாலலோஜனி

எழுதுகின்றார்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் அநாகரீகம்

சந்திரமண்டலத்தில் இடம் பிடிப்பதற்காக மனிதன் அடித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே கோவிலுக்குள் இடம் வேண்டும்; உணவுக்கடைகளில் இடம் வேண்டும்; பொதுக் கிணறுகளில் இடம் வேண்டும்; சிகையலங்கார நிலையங்களில் இடம் வேண்டும் என்று ஒரு சாரார் ஈழத்திரு நாட்டில் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால்— அந்த வெட்கங்கெட்ட நிலையை இருபதாம் நூற்றாண்டின் அநாகரீகம் என்று மட்டுமல்ல— உலகிலுள்ள அபிமானங்களில் ஒன்று என்றும் துணிந்து கூறலாம்.

இறைவன் பார்வையில் மனிதர்கள் எல்லோரும் ஏற்றத்தாழ்வு அற்றவர்கள் என உலகிலுள்ள மதங்களெல்லாம் ஒரு முகத்துடன் கூறுகின்றன. குரங்கினத்தின் பரிமாண வளர்ச்சியே மனிதன் என்ற டார்வினின் தத்துவம் கூறுகின்றது. அந்த மனிதன் இன்று தனக்குள் சாதி. நிறம் என்னும் பெயர்களில் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது மிகவும் வேடிக்கைக்குரியதாகும். கல்தோன்றி, பின் மண் தோன்றி, மனிதன் தோன்றி, அவன் பல வழிகளில் வளர்ச்சியடைந்து பலவற்றைத் தீதாற்று வித்து இப்பொழுது சந்திரமண்டலத்திலும் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில், கல்தோன்றி மண் தோன்றும் காலத்தே முன்தோன்றிய மதமாகக் கருதப்படும் சைவசமயத்தைச் சார்ந்த சில மக்கள்—சில அறிஞர்கள்—சில மதவாதிகள், அம்மதத்தின் பெயரால் சாதிப்பாகுபாடு, தீண்டாமை முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றால் அந்த மடமையை— (அ) நாகரீகத்தை - கொடுமையை என்னவென்பது?

சாதிப்பாகுபாடு—தீண்டாமை எனும் கொடிய நோய் இன்று நேற்றல்ல நீண்ட காலமாக வேரூன்றி வந்துள்ளது. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, தொழில் ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக ஆரம்பித்த இப்பாகு பாடு

நாளடைவில் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என வளர்ச்சியடைந்தது. ஆரம்ப காலத்தில் ஒருவனுக்கு நிலவுரிமையே செல்வாக்கையும், ஆதிக்கத்தையும் அளித்த மையால் எந்த வகுப்பினர் கையில் நிலங்கள் அதிகமாக இருந்தனவோ, அவர்கள் தங்களை உயர்சாதியென கற்பனை செய்து கொண்டார்கள். நிலமும் பொருளும் இன்றி மேற் கூறிய, நிலமும் பொருளும் உள்ளவர்களுக்குத் தமது சரீர உழைப்பை நல்கிச் சீவியம் நடாத்தியவர்கள், தாழ்ந்த சாதியினராகக் கற்பனை செய்யப் பட்டார்கள். இந்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கால ஓட்டத்தில் சில மாறுதல்களுடன் சாதிகள் நிலைத்து விட்டன.

சாதிமுறை, தீண்டாமை வழக்கம் இன்று ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் தலைவிரித்தாடுவதைக் காணலாம், உயர்ந்த சாதியிலுள்ளோர் தாழ்ந்த சாதியினரைத் தொட்டால் பாவம், அவர்களின் நிழல் பட்டால் தீண்டு என்று அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கும் வகுக்கு சாதி வெறி உச்ச நிலையை அடைந்துள்ளது. எமது நாட்டில் ஏனைய மக்களையும் விட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படும் கஷ்டங்களும் இன்னல்களும் தான் அதிகம். இவர்கள் வழிபடுவதற்காக ஆலயங்களுக்குச் செல்லமுடியாது; தாக்காந்தி செய்ய பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் அள்ள முடியாது; உணவுக் கடைகளில் மற்றவர்களைப் போல அமர்ந்து தேநீர் அருந்த முடியாது. உயர்ந்த சாதியினரின் சட்டங்களை மீறி கடவுளை வணங்கச் சென்றதால், கோவிற் கதவுக்குள்ளே சிறைப்பட்ட கடவுளின் கதை பரிதாபத்துக்குரியது. குறள் கண்டவன் தமிழன்; அந்தக் குறள் வழி வாழ்த்துடிப்பவன் தமிழன். அவனுக்குக் கறள் கண்ட பாத்திரத்தில் தேநீர் அளிக்கும் கதை வெட்கத்துக்குரியது. குதிரை முகத்தை மாற்றி மனித முகமளித்த மாவிட்ட புரத்திருக்குமரனின் பாதங்களை வழிபட வந்த மக்களைத் தடுத்து நிறுத்தி, அந்தக் குமரனையே நான்கு சுவர்களுக்கிடையில் சிறைவைத்த கதை சிரிப்புக்குரியது—வேதனைக்குரியது.

‘அந்தணர் என் போர்’ அறவோர் மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான்”

—என்பது குறள்.

அத்தகைய அந்தணர்களும் பலர் சாதி என்ற பெயரால்-ஆகமம் என்ற பெயரால் பல மக்களை இம் சிக்கின்றார்கள்- என்றால், அவர்கள் குறள் கூறும் உண்மையான அந்தணர்களாக இருக்க முடியுமா? - சைவ நெறியைக் காக்கும் அந்தணர்களாக இருக்க முடியுமா?

“சைவ சமயத்தில் “நந்தி” என்ற பெயரோடு மிருகமே சிறப்பைப் பெறும் போது, எப்படி ஆகமம் ஒரு சில மக்களை மாத்திரம் ஒதுக்கித் தள்ள முடியும்?” என்ற கேள்வியும் எழுந்தது. திறந்த கோவிலுள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் புகுந்தால் ஆண்டவன் சந்திதி அசுத்தப்பட்டு விடும் என்று கூறுகின்றார்கள். அப்படியானால் தில்லைச் சிதம்பரம், திருச்செந்தூர், திருப்பரங்குன்றம் பழனி போன்ற வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற தலைசிறந்த கோவில்களெல்லாம் எல்லோருக்கும் திறந்து விடப்பட்டதே! அப்படியானால் அங்கெல்லாம் கடவுள் இல்லையா? அங்கு ஆகமம் அழிந்து விட்டதா? என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. நாயை அணைத்து விளையாடுவதை நாகரீகமாகக் கொள்பவர்களுக்குத் தீண்டாமைப் பேயையும் அணைப்பது அநாகரீகமாகத் தெரியவில்லைப் போலும்! இது தான் இந்த நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த விந்தை!

“குலத்தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்”, என்று பாடலிசைக்கும் பாரதியார், சாதிகள் இல்லை என்பதற்கு அருமையான - இலகுவான விளக்கங்கள் அளித்துத் தெளிய வைக்கின்றார். இதே போல அநேக அறிஞர்களும், கவிஞர்களும் சாதிக்கொடுமை பற்றி சாற்றியுள்ளனர். மகாத்மா காந்தி, சுப்பிரமணியபாரதியார், சேர். சி. பி. ராமசுவாமி ஐயர், மதுரை அட்வகேட் வைத்தியநாதையர் முதலெரும் அறிஞர் ராஜாஜி போன்றோர் சாதியமைப்பு, தீண்டாமை என்பவற்றுக் கெதிராகப் போராடி ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர்.

அண்ணல் கசந்தி, அறிஞர் அண்ணா போன்ற அமரர்களுக்கு விழா எடுக்கின்றோம்; கூட்டங்கள் நடாத்துகின்றோம்; ஆனால் அவர்களெல்லாம் ஹரிசனங்களுக்காகவும், தீண்டாமையின் பேயாட்டத்திற்கு எதிராகவும் போராடியே இருக்கின்றார்கள். எனவே அவர்களுக்கு விழா எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு மாறாக நடப்பதுதான் நாகரீகமோ?

இந்த சாதிக்கொடுமை — அநாகரீகம் இனியும் நீடிக்கக்கூடாது. ‘சனநாயகம்’ என்று வாய் கிழியக் கத்தும் அறிவுக்களஞ்சியங்கள்கூட சாதி முறையைக் கடைப்பிடிக்கும்போது சிரிப்பதா—அழுவதா? என்று தெரியவில்லை. இக் கொடுமையைச் சிலர் சட்டத்தால் தீர்க்கலாம் என்கிறார்கள்; சிலர் மதமாற்றத்தாலேயே மாற்ற முடியும் என்கிறார்கள்; இன்னொரு சாரார் பலாத்காரப் போராட்டமே தீண்டாமைப் பேயை அகற்ற ஒரே மார்க்கம் என்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வழிகளிலே முயல்கிறார்கள். முடிவைப் பொருத்தி ருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

அமெரிக்காவில் தாண்டவமாரும் நிற வெறி அவர்களுக்குச் சவால் விடுகிறது. எம்மிடையே தலை விரித்தாடும் சாதிவெறி எமது நாகரீகத்தை எள்ளி நகையாடுகிறது! உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி ஆகிய இரு சாதிகளுக்கிடையில் இனத்தால்—நிறத்தால்—மதத்தால் — மொழியால் — பண்பாட்டால் எவ்வித வேற்றுமையும் இல்லை. எனவே எம்மிடையே பிரிவினைக்கிடமேது?

எமது பிரச்சனையை நாமே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எம்மை நாம் புரிந்துக்கொண்டு—சீர்திருத்திக்கொண்டு முன்னேர முயலவேண்டும். இதற்காக எமது சமுதாயத்திலுள்ள நல்லெண்ணம் கொண்ட பெரியார்கள், அறிஞர்கள், இளைஞர்கள் எல்லோரும் குலப் பெருமையை குழிதோண்டிப் புதைத்து சாதித் திமிருக்குச் சாவும்ணியடித்து நல்லுள்ளத்துடன் தீண்டாமைக்கு எதிராகப் போராட முன்வரவேண்டும். அப்போதுதான் நம் தொன்மை வாய்ந்த சைவம் தழைக்கும்! தமிழினம் சிறப்புடன் வாழும்!

மேன்னு பார்த்தா.. இதுக விளையாடல்ல பார்ச்சுது. நாம் மம்பட்டி தூக்கினு... நீங்களும் தூக்கனுமா? — “இப்படி இரைந்து கூறும் சத்தமில்லை.

அந்த அறையைப் பொறுத்தவரை அமைதியாக இருந்தாலும் அதினுள்ளிருந்தவர்கள் அமைதியாக இருக்கவில்லை. கந்தசாமியின் மனைவி பிரசவ வேதனை தாங்காமல் துடித்தாள். பக்கத்தில் மருத்துவச்சி காரியத்தில் கண்ணுயிருந்தாள்.

அன்று அரசாங்க வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற கந்தசாமி இன்னும் வரவில்லை. சில நேரங்களில் தனது தாய்க்கு ஆகாரம் கொடுத்துவிட்டு வரத் தாமதமாகி விடும் அன்றுமா தாமதமாக வேண்டும்?

டேய் தம்பி எழுந்திருடா! ஒரு கிழவி எழுப்பு கின்றாள். சாப்பாடு இல்லாமல் எதையும் நினைக்காமல் முடங்கிக் கிடக்கும் சிறுவர்களில் ஒருவன், “என்ன பாட்டி, சும்மா எழுப்புறே?” என்றான்.

“ஓடிப்போயி அடுத்த வீட்டு தாத்தா கிட்டே மணி எத்தனைன்னு கேட்டுக்கிட்டுவா! ஓடு சுருக்கா ஓடு, ஒங்கப்பனையும் காணோம்.” மருத்துவச்சிக்கு ஒத்த தாசையாக இருந்த கிழவி கூறிவிட்டு, வீட்டினுள் புகுந்து கொண்டாள்.

குழந்தை பிறந்து விட்டது. இல்லை இல்லை! குழந்தைகள் பிறந்து விட்டன. இரண்டும் பெண் குழந்தைகள். மணி கேட்டு வரச்சென்றவன் ஓடிவந்தான். கூடவே அவங்க அப்பன் கந்தசாமிபும் வந்து விட்டான்.

“பாட்டி! மணி ஒன்பதும் நாலு நிமிஷமாம். அப்பா வந்திருச்சி” சிறுவன் கூவியதைக் கேட்டு வெளியே வந்த கிழவி,

“கந்தசாமி ஓனக்கு ரெண்டு கொழந்தைங்க டா!” கூறி விட்டு பதிலுக்காகக் கூடக்காத்திராமல் ஓடிவிட்டாள் கிழவி.

அந்தச்செய்தி அவனது காதுகளில் புகுந்தனவோ என்னவோதெரியாது. குழந்தைகளின் அழுகுரல் அவனது செவியில் தெளிவாக விழுந்தது. ஆனால், குழந்தைகள் அவனது தற்கால நிலையைப் பார்த்து அழுதனவா—அல்லது அவனது எதிர்காலத்தைக் கண்டமா

க்க இருவராகப் பிறந்து விட்டதால் தங்களுக்கும் கஷ்டம் என நினைத்து அழுதனவோ என்பதை அவனறி யான்.

அரசாங்க வைத்தியசாலையிலிருந்த அவனது தாய் இந்த உலகத்திலிருந்து போய்விட்ட செய்தியைச் சமந்து வந்த அவனுக்குக் குழந்தைகள் பிறந்து விட்டன என்ற செய்தி அழகையையும் வரவழைக்கவில்லை; சிரிப்பையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் அச்செய்தி, ‘ஒருத்தி போன் இடத்துக்கு இருவர் வந்து விட்டனர் நிலையை மேலும் கொடுமாக்க’ என்பதைத் தெளிவாக்கியது.

அந்த கந்தசாமிக்கு மட்டும் இந்த நிலைமையில்லை, அவனைப்போல் மலைநாட்டில் பல கந்தசாமிகள் இந்த நிலையில் வாழ்கின்றனர், வருமானம் ஒரு பங்கும், செலவு பத்து பங்கு என்ற நிலையில் வாழும் மனிதர் பலர் இருக்கின்றனர்.

வாழ்க்கைநிலையில் ‘உயர்வையும் தாழ்வையும்’ ஒப்பிட, ‘மேடும் பள்ளமும்’ என்ற பதத்தையே உபயோகிப்பர் ஆனால் கந்தசாமியின் வாழ்க்கைப் பாதையில் கல்வி, பொருளாதாரம், வசதி ஆகிய மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவையானவைகளில் இல்லாமையே மேடாக உயர்ந்து அவனிடம் இருப்பவைகளைப் பள்ளத்தில் வைத்திருக்கின்றது.

(கற்பனையே)

மனதின் எல்லா நோய்களுக்கும் அன்புதான் மருந்து. அதே அன்பும் பொய்யாயிருந்து விட்டாலோ அதை விடப் பெரிய நோய் வேறெதுவுமில்லை.

— “மணிவண்ணன்”

நூரனையிலுள்ள மகளிர் கல்லூரியொன்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியை

“மலர் மகள்”

எழுப்பிய வினா:-

சிலம்பின் செல்வி தன் கடமையிற் தவறியவளா ... ?

எழுதிய விடை:-

சிலம்பின் செல்வி கண்ணகி தன் கடமையிற் தவறியவளாகச் சிலரால் கருதப்படுகிறாள். அவள் கடமை தவறியவளாகக் காணப்பட்டமையாற்றான், கோவலன் மாதவியை நாடினான் எனவும், அதன் காரணமாகத் தன் செல்வமனைத்தையும் இழந்து இறுதியில் மதுரை நகர் சென்று கள்வனெனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கொலையுண்டு இறந்தான் எனவும் கூறப்படுகிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் உண்மையில் கண்ணகி பொறுப்புடையவளா என நாம் ஆராய்தல் அவசியம்.

சிலப்பதிகாரம் என்ற காவியம், வலியுறுத்திச் சொல்லப்படுகின்ற சில உண்மைகளை நிலைநாட்ட எழுந்தது. அதற்கமையவே அதன் பாத்திரங்களும் அமைவர். கண்ணகியைப் பொறுத்தவரை, அவள் ஒரு மகத்தான ஒப்புயர்வற்ற பெண் தெய்வமாக உயர்ந்து நிற்கிறாள். கோவலன் மாதவியிடம் சென்ற போதெல்லாம், அவள் அவனது தவற்றினைச் சுற்றிக்காட்டாது, வேண்டுமளவு பொருள் கொடுத்தனுப்பியது ஏன்? அப்படியே அவள் அவனது தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டியிருப்பினும் கோவலன் திருந்தியிருப்பானா? கண்ணகியின் போதனைகளை ஏற்றுத் தன் இயல்பினை மாற்றும் தன்மையுடையவனா கோவலன்? இவற்றை ஆராய நாம் இளங்கோவடிகள் கோவலனது பண்பைப் பற்றிக் கூறுவதை அவதானித்தல் அவசியம்.

“மண்டேய்த்த புகழினுள் மதிமுக மடவார் தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வெனென்றிசை போக்கிக் காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென்பான் மன்தோ,

என்பதே

அவனைப் பற்றிய அறிமுகமாகும். எனவே பண்டேய்த்த புகழும், மதிமுக மடவார் காமக்குறிப்பினையும் உட்கொண்டு புகழும் உரிமையும் பெற்றானையொழிய, சிறந்த தலைவனுக்குரிய அறிவு, பொறுமை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி முதலிய பண்புகள் அவனிடம் இல்லை, என்பது தெளிவு. அவனிடம் மிகுந்திருந்தது இன்பம் நுகரும் ஆசையே. கண்ணகியுடன் வாழ்க்கை நடாத்துவதில் மட்டும் திருப்தியடைபவன் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

கண்ணகி அவனிடம் காணப்பட்ட இத் தவற்றை எடுத்தியம்பி யிருப்பினும் அதன் பலன் பூஜ்யமாகவே இருந்திருக்கும். தவறுகளை எடுத்தியம்பி அதன் மூலம் திருத்தப்படக் கூடியவன் அல்ல கோவலன். அவ்வாறு மாற முற்பட்டிருப்பினும் மாதவியிடமிருந்து 'கானல் வரி' யின் பின் திரும்பியதைப் போல் மாறியிருக்க மாட்டான். சூடு கண்ட பின் திசை திரும்பும் இயல்பினன் கோவலன். எனவே கண்ணகி, கோவலன் இத்தகைய அனுபவம் பெறும் வரைக் காத்திருந்தாள்.

கோவலன் பொருள் பெற்றுச் செல்ல வீடு வந்த போதெல்லாம் கண்ணகி மலர் முகமே காட்டி வந்தமையே, பின்னர் மாதவியைக் கோவலன் வெறுத்த கால மீண்டும் கண்ணகியின் நினைவுடன் அவனிடம் வந்தான். இன்றேல் இச்சமயம் கண்ணகி யிடமும் அவன் திரும்பியிருக்க மாட்டானென்றே கூறல் வேண்டும். ஏனெனில் கண்ணகி வெளிப்படையாக அவனது தவறுகளை குத்திக்காட்டியமை யாவும் இப்போது உண்மை யானவை யென்று தெளிவாக, அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்த போது அவளை எந்த முகத்துடன் சந்திப்பான்? அப்படிச் சந்தித்தாலும் அவள் இப்போது தன்னை உள்ளூ ரவாவது எள்ளி நகையாட மாட்டாளா? தன் அறிவுரைகளை முன்னமே கேட்டிருக் கலாமே என்று சுட்டிக்காட்ட மாட்டாளா? என்றெல்லாம் எண்ணி அவன் மனம் நொந்து தனியாகவே வெளியூர் சென்றிருக்கலாம். ஆகவே அவனது தவறுகளை அடிக்கடி இடித்துக் காட்டி அவனைப் புண்படுத்துவதை விட அமைதியும், பொறுமையுமுடைய கண்ணகி சிறந்தவளல்லவா? கணவனின் தன்மையை அறிந்து அதற்கேற்ப நடந்து அவனைத் திருத்துவதும் மனைவியின் கடமையல்லவா? கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்த கோவலன் மீண்டும் மனந்திரும்பி அவனிடமே வந்தமை, அவள் தன் கடமையில் வெற்றி பெற்றமைக்குச் சான்றல்லவா?

கோவலன் கணிகைய குலப்பெண்ணை மாதவியை நாடிச் சென்றதைக் கண்ணகி தடுக்காததற்கு இன்னொரு காரணத்தையும் காட்டலாம். அன்றைய அரச நீதியும், சமுதாயமும், கணிகையர் வாழ்வு, தொழில் என்பவற்றை ஏற்றுக் கொண்டன இளைஞர் பரத்தமை மேற்கொண்டு வாழ்வதைச் சமுதாயம் இழிவாகக் கருதவில்லை. எனவே கோவலனின் நடத்தையைத் தடுக்காமையால் கண்ணகி தன் கடமையில் தவறியவள். ஆகாள்.

அடுத்ததாகக் கண்ணகி தான் கண்ட கனவை கோவலனுக்குக் கூறி அவன் மதுரை செல்வதைத் தடை செய்யாமையால், கோவலனின் கொலைக்குக் காரணமாகிறாள் என்பது அவள் மேல் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு, கண்ணகி தான் கண்ட கனவைப் பற்றிக் கூறாமையே கண்ணகி, கோவலனின் அப்போதைய மனநிலையை ஆராய்தல் அவசியம். கோவலனின் நிராகரிக்கப்பட்ட கண்ணகி துன்பத்திலும் மனவல்லமையை முற்றாக இழக்க வில்லை. கோவலனுடன் உடனடியும் வாழ்க்கை இனியும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை படிப்படியாக இழந்து வந்த காலத்தில் அவளது இடது கண் துடிக்கிறது.

“கண்ணகி கருங்கனும் மாதவி செங்கனும்
உண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்து நீருகுத்தன
எண்ணுமுறை இடத்திலும் வலத்தினுந் துடித்தன... (இந்திரவிழா ஆரெடுத்த காதை)

இதனை அவள் ஒரு நன்னிமித்தமாக எடுத்து இழந்த நம்பிக்கையை வலுவாக்க முயன்றிருக்கலாம், இதன் பின்னரே கனவு தென்படுகிறது.

‘ கடுக்கு மென் நெஞ்சம் கனவிலுல் என்கை
பிடித்தனன் போயோர் பெரும் பதியுட்பட்டோம்
பட்ட பதியிற் படாததொரு வார்த்தை
இட்டனர் ஊரார் இடுதேனிட்டென்றன் மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்றது கேட்டுக்
காவலர் முன்னர் யான் கட்டுரைத்தேன் ’ (கனத்திறமுரைந்த காதை)

எனக் கண்ணகி தான் கண்ட கனவினை தோழி தேவந்திக்குக் கூறுகிறாள். இக்கனவு அவள் நம்பிக்கையைத் தளர்த்துகிறது. எனவே எதிர்கால வாழ்வு பற்றிய ஒரு குழப்பமான நிலையில் அவள் இருக்கிறாள்.

அதே சமயம் கோவலனது மன நிலையும் நொந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. மாதவியின் செயலால் மனம் வெறுப்படைந்து கண்ணகியை நாடி வந்தான். தன் கடந்த கால வாழ்வை எண்ணி வருந்துகிறான். தன் எதிர்கால வாழ்வை வளம் லபறச் செய்ய வேறு ஊர் செல்ல எண்ணுகிறான். முன்னர் போலன்றிக் கண்ணகி காற்சிலம்பைக் கொடுத்தவுடன், அதை முதலாக வைத்துப் பொருளிட்ட எண்ணுகிறான். அத்துடன் தான் நிலை தவறாமல் இருக்கக் கண்ணகியையும் உடன் அழைத்துச் செல்ல விழைகிறான். கண்ணகியும் கோவலன் அழைத்தவுடன் மதுரை செல்ல உடன்படுகிறான். இதற்குக் காரணம் அவள் மனதில் கலங்கிய நிலைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்பதே யாகும். கோவலன் இனி மீண்டும் மாதவியிடம் செல்லமாட்டான் என்பதும் உறுதியாகி விட்டது. எனவே கோவலனுடன் உடனுறையும் வாய்ப்பினை இழக்க விரும்பவில்லை. எனவே மனம் நொந்து வந்துள்ள அவனிடம் கனவைப் பற்றிக் கூறி மேலும் அவனைத் துன்பப்பட வைக்க அவள் விரும்பியிருக்க மாட்டாள் என்றே கூறலாம். கோவலனுடன் கண்ணகியும் மதுரை செல்வதன் மூலம் அவனுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களைத் தடுக்கலாம் எனவும் எண்ணியிருக்கலாம். இன்பமான வாழ்வில் அவள் பங்கு கொள்ளாத போதும், துன்பம் வரும் போதுதானே முன்னைக் காட்டிலும் பங்கு கொள்ள வேண்டிய கடமை அவளுடையதாகிறது. எனவே அவளும் கோவலனுடன் மதுரை சென்றதைத் தவறுகக்கூற இயலாது.

மதுரையில் பொற் சிலம்பினை விற்கச் செல்கையில் கள்வன் எனக்குற்றம் சாற்றப்பட்ட கொலை செய்யப்படுகிறான். கோவலனின் கொலைக்கு கண்ணகி எங்ஙனம் காரணமாவாள்? பொற் சிலம்பை ஒருவன் திருடி இருப்பின் அவனைத் தீர விசாரிடாமல் கொலை செய்வது எப்படி நீதியாகும்? அரசன் கோவலனைத் தீர விசாரித்திருப்பின், அவன் தன் நேர்மையை நிலை நாட்ட அவகாசம் கொடுத்திருந்தால், அவன் தான் நிரபராதி என்பதை நிரூபித்திருப்பான். கண்ணகியும் கணவனுக்காக வாதிட்டிருப்பாள். கோவலன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்க மாட்டான். கண்ணகி, கோவலன் வாழ்வு சீராகச் சென்றிருக்கும். ஆனால் பாண்டியன் நீதி தவறியமை தான் கோவலன் கொலைக்குக் காரணமாகும். கண்ணகி எவ்விதத்திலும் காரணமாக மாட்டாள்.

ஆகையால் கண்ணகியின் வாழ்வினை நாம் நோக்கும் போது அவளை மட்டுமே தனியாக நோக்காமல், சந்தர்ப்பங்களை அவள் பயன் படுத்தியமையை நோக்கினால் அவள் கடமை தவறியவளல்ல என்ற முடிவிற்கே வரலாம்.

கம்பனைப் பற்றியும், அவன் தந்த இராமாயணம் பற்றியும்
எழுத்தோவியங்கள் பல படைத்த.

சொக்கன்

சொல்லுகின்றார்:

“கம்பன் ஒரு நாடகக் கவிஞன்”

—என்று

‘நானிலம் யாவுமோர் நாடகசாலையே’
ஆண்பெண் அனைவரும் அதில் நடிப்பவர்தாம்?

என்பது மகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் மணிவாக்கு. ஆம்! உலகம் ஒரு நாடக மேடை தான். அரிதாரமோ, அலங்கார அணிகளோ தரீயாது, திரைகளோ மேடை அலங்காரங்களோ செய்யாது நாம் ஒவ்வொரு வரும் இம்மேடையிலே நடித்துக்கொண்டு தான் இருக்கின்றோம். எம்முள்ளே தான் வீறு கொண்டெழும் வீரரும், கூனிக்குறுகும் கோழைகளும், காதலாகிக் கசிந்திடும் காதலரும், களிவெறிக் காழ்களும் உள்ளனர். உலகமே தானாகக் காணும் தொண்டனும், தானே உலகமெனத் தருக்கிடும் சுயநலமியும் இந்த மேடைக்கு வந்து வந்து செல்கின்றனர்.

“பேசுவது மானம் இடை பேணுவது காமம்”

ஆக வாழ்ந்திடும்

இராவணனும்,

“இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா”

-என அருள் செய்யும்

வள்ளலாம் இராமனும் இந்த மேடைக்குப் புதியரல்லர். கனிவுளக் காந்தியும், கொடுமுளக் கோட்சேயும் ஆடிய மேடையும் இந்த மேடை தான். புத்தனும், ஹிட்லரும் புதுமை செய்த மேடையும் இம் மேடை தான்!

இம் மேடையும், நடிக்கும், காட்சிகளும் ஒவ்வொருவருக்கும் புலனாகத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் எம்மிற்பலர் விழிகண் குருடர், உண்மையைக் காணினும் எடுத்துரைக்கும் திறன் எமக்கில்லை. அது ஒரு சிலர்க்குத்தான் கிடைத்திடும் அரும் பேறாகும். அந்த ஒரு சிலர் தாம் புலவர்கள் இவருள்ளும் கண்டதைக் கண்டவாறே கூறும் கவிஞரை நீக்கி, கண்டதைக் கவினுறக் கூறும் கவிவலரையும் வேறுக்கி, கண்டதைக் காட்சியாகவும், காட்சிக்கு உயிர்கொடுக்கவும், உயிரை எம்மிடையே எந்நாளும் வாழவும் செய்ய வல்ல புலவர் கோமாள்கள், கவிச்சக்கரவர்த்திகள் என நாம் தொள்ளக்கூடியவர்கள் மிகமிகச்சிலரே. அந்தச் சிலருள்ளும் ஒங்கி நின்று, காவிய ஆரம் இழைத்துக் கன்னித் தமிழைக் கவின் செய்த மாபெரும் கவிஞன் என நாம் போற்றுபவன் கம்பன் ஒருவனே. இராமனுக்கு ஒரு மனைவி, ஒரு பாணம் என்பது போலத் தமிழுக்கு வாய்த்த ஒரு தனிப்புலவன் இந்த அபிநவகவி நாதன்!

அவன் சொன்ன இராமாயண கதை புதிதன்று. வான்மீதி, வடமொழியிலே தந்து, வல்லார் வாய்க் கேட்டுத் தமிழர் அறிந்த வளமார் கதைதான் இராம கதை. ஆனால் அக்கதையிலே அவன்

படைத்திட்ட நாடகங்கள், உலாவவிட்ட நடிகர்கள், அவர்களின் உன்னதங்கள், வீழ்ச்சிகள், சால்புகள் இழிவுகள் என்பன தாம் கம்பனையும், அவன் காவியத்தையும் சென்ற நாளிலும் வாழ வைத்தன. இன்றும் வாழ வைக்கின்றன; இனியும் வாழவைக்கப்போகின்றன.

விஞ்ஞானத்தில் பிரித்தல் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் Classification என்பர். சிற்சில காரணங்களால் ஒரு பொருளிலிருந்து ஒன்றைப்பிரித்து அதன் பண்புகளைத் தனித்தனி ஆராய்வது விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையாகும். விஞ்ஞான அறிவு வளர வளர அதன் மேதாவிலாசத்திலே திளைக்கும் ஒரு விஞ்ஞானி இனிப்பிரிக்கமுடியாது என்று கைவிடப்பட்ட பொருளிலே கூடப்பிரிவையுண்டாக்கி அதற்குக் காரணங்காட்டி அப்பகுப்பினால் ஏற்படப்போகும் பலாபலன்களையும் காட்டி ஆக்கவேலை புரிகின்றான். இது அவனது மதிநுட்பத்தையும், விஞ்ஞான அறிவுப்பரப்பையும் எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது.

இது போலவே தன்னிகரில்லாப் புலவன் ஒருவனும் தான் அமைத்திடும் கதாபாத்திரங்களை அவற்றின் நுட்பமான மனப்போக்குகளுக்கேற்ப வகுத்து, ஆழமாக அவற்றின் பேதா பேதங்களை எமக்கு உணர்த்தி விடுகின்றான். கொடியவர், நல்லவர் என்ற பெரும் பிரிவொன்றே போதும் என்று அடங்கி விடும் எம் போன்ற சாதாரணர்க்கு, கம்பன் போன்ற பெரும் புலவனது பாத்திரப்பிரிவுகள் மலைப்பைத்தான் ஏற்படுத்தும். கொடுமையிலே தான் எத்தனை வேறுபாடுகள். கொடியவர்களின் மனப்போக்குகளிலே தாம் எத்துணை வேறுபாடுகள். அவர்கள் எல்லோரும் முற்றக்கெட்டவருமல்லர். ஒவ்வொரு சிறு சிறு நுட்பமான பேதங்களினால் அவர்கள் சமூகக்கணிப்பிலே கொடிய ராகின்றனர் என்பதனைக் கம்பன் காட்டும் வகையில் காண்பது சிந்தைக்குப் பெருவிருந்தாகும். நல்லவரைக்காட்டுவதிலும் இந்தப்பிரிப்பு முறை மிக நுணுக்கமாக அவனால் கையாளப்படுகின்றது. இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டில் தலைவன், எதிர்நிலைத் தலைவன் தலைவி, எதிர் நிலைத்தலைவி, தலைவன் தோழன், எதிர்நிலைத்தலைவன் தோழன், விதூஷகன் அல்லது நகைச்சுவையாளனென்று ஆழமற்ற பகுப்புச் செய்து ஏமாற்று வித்தைக்காட்டும் ஒரே தன்மையவான கதைப்போக்குகள் கொண்ட சினிமா நாடக உலகத்திற்குக் கம்பனின் புதுமை, கனவு கூடக்காணவியலாப் பெரும் புதுமை என உறுதியாகக் கூறவிருப்புகின்றேன்.

தாய்மை என்பது மிக் குயர்ந்த ஒரு பண்பு, தன்னலத்தைப் பிள்ளைப்பாசம் என்ற பரிபீடத்திலே சமர்ப்பணம் செய்யும் மகோன்னத பண்பு. இந்தப் பண்பிலே தான் எத்துணைப் பேதங்கள் கம்பன் கண்களுக்குப் புலனாகின்றன! தான் பெற்ற ஆருயிர் மைந்தற்காய், தன் கணவனை, சக்களத்திகளை, தன் அன்பிற்குரிய இராமனை, ஏன் உலகையே பகைத்துக் கொண்டு நிற்கும் கைகேயியின் பிடிவாதத்தில், நாம் இராமன் மீது கொண்ட அன்பால் பிழை காணல் கூடும். ஆனால் அவளது தாய்மையை எம்மால் பிழைபட நினைத்தல் இயலவே இயலாது. இது ஒரு வகைத் தாய்மை.

“குழைக்கின்ற கவரியின்றிக் கொற்ற வெண் குடையுமின்றி, இழைக்கின்ற விதி முன் செல்லத் தரும் பின் இரங்கி ஏக” வருகின்ற இராமன். “மழைக்குன்ற மனையான் மோளி கவித்தனன் வரும் என்று தழைக்கின்ற உள்ளத்தளாய்” நிற்கும் கோசலை முன்பு சென்று அவன் மனத்திலே பேரிடியைப் போடுகின்றான். தாய்மை அங்கு உருகிக் குழைந்து கண்ணீராய், சோகமாய், பாசமாய் ஓடி நிற்கின்ற கோலத்தை கம்பன் அழகுறக் காட்டுகின்றான்.

இந்தக் கொடிய சூழ்நிலையிலும் வெறுக்க வேண்டியவரையும் வெறுத்து, வெகுள வேண்டியவரையும் வெகுளாது, பரதனை, “நிறைகுணத்தவன் நின்னிலும் நல்லன் (பரதன்) ஆனால் முறைமையன்று

முத்தவன் இருக்க இனையோன் அரசாள்வது" என்று கூறி நடுநிலை பிறழாது நிற்கும் அன்புத்தாய் கோசலையிலே, பெருந்தன்மை என்ற கோயிலிலே எழுந்திருக்கும் தாய்மையின் மூர்த்திகரத்தை நாம் காண்கின்றோம்.

சுமித்திரை ஒன்றிற்கு இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள் 'ஒருவன் பரதன் பின் சென்றான் மற்றவன் இராமனின் பின்னால் சுற்றித்திரிந்தான். அவனும், இராமனுமாக விடைபெற்றுச் செல்லச் சுமித்திரையின் அரண்மனைக்கு வருகின்றனர். தன்னலமே அறியாத, நிஷ்காமியகர்ம அன்புத்தாய்மையிலே தினைக்கும் சுமித்திராதேவி தனது மகன் இலக்குமனுக்குப் பிரியாவிடை அளிக்கும் வண்ணம் இது.

ஆகாத தன்றலுனக் கவ்வன மிவ்வ யோத்தி
மாகாதல் இராமன் நின் மன்னவன் வையம் ஈந்தும்
போகாவுயிர்த்தாயார் நம் பூங்குழற் சீதை என்றே
யோ யினிய்வயின் நின்றலும் ஏதம் என்றாள்.

"இனி உனது மன்னன் இராமன். அவன் வாழும் வானமே உனக்கு அயோத்தி. உயிர்போகாது வாழ்ந்து வரும் தாயரெல்லாம் இனி உனக்குச் சீதையே; போய்விடு. இனி இவ்விடத்தில் நின்றலும் குற்றம்" என்று கூறித்தியாகத் தாய்மையின் சிகரத்திலே நிற்கும் சுமித்திரை என்ற பாத்திரத்தை எம்மால் மறத்தல் இயலுமோ?

'கணவனே தெய்வம்' என்று கொண்டு தனக்கென வாழ்வின்றி வாழ்ந்த பெண் தெய்வம் மண்டோதரி. அவள் இராவணனின் மனைவி. தன் கண் முன்னே கணவன் ஆடாத ஆட்ட மெல்லாம் ஆடவும் கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்ற காரிகை அவள். அரண்மனையே அவள் உலகம். அதனை விட்டு அவள் வெளியேறியதே இல்லை. அங்கும் கூடத் தனது அன்பை எல்லாம் தணலாய், நெருப்பாய் கணிகின்ற ஏரி மலையாய் உள்ளத்தினுள்ளே அடக்கி வைத்திருந்தாள். அடங்கி வாழ்ந்தாள். அவள் பெற்ற பிள்ளை இந்திரசித்தன், அவன் வினையாட்டிடம் போர்க்களம். அவனது புகழிலும், வீரத்திலுமே இலங்கையின் வீணைக்கொடி வானளாவிப் பறக்கின்றது. அவனைப் பெற்றாலும் வளர்த்து மகிழும் பேறுகிட்டாது வாழ்ந்தவள் மண்டோதரி. அந்த அன்னை இறுதியாகத் தலையிணை யாக்கை யாய்க் கிடக்கும் தனயனைக் காணப்போர்க்களம் செல்கிறாள். அங்கு

"மலையின் மேல் மயில் வீழ்ந்தென்ன
மைந்தன்மேல் மழுகி வீழ்ந்தாள்"

அந்தப் பிரிவுச் சோகத்திலே அடங்கிடந்த தாய்மை உடைப்பெடுத்துப் பாய்வதைக், கம்பமகாவாக்கி யங்களிலே காணும் பேறுபெற்றவர்கள், பேறுபெற்றவர்களே. இவ்வாறு தாய்மையின் மிகநுட்பமான பேதங்களை யெல்லாம் தனது பாத்திரங்களிலே வடித்து நாடகம் செய்யும் கம்பனை 'நாடகக் கவிஞன்' என உரைப்பது சாலப் பொருந்துவதே.

'உடன் பிறப்பில்லா உடம்பு பாழ்' என்றார் ஓளவை முதாட்டி. இரத்த யாசத்தின் வலிமை இதுதான். 'தானூடா விட்டாலும் தன் சதை ஆடும், என்று தெரியாமலா சொல்லியிருக்கின்றனர்.

இந்தச் சகோதரத்துவத்தின் முழுமையையும், அதன் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களையும், மிக விஸ்தாரமாகப் பாடுகின்றான் கம்பன். 'உடன் பிறந்தவர் மட்டுமா சகோதரர். உள்ளத்தாற் பிணைந்தவரும் அத் தகையரே! என்ற உண்மையைக் குகன் சுக்கிரீவன் விபீடணன் மூலம் உணர்த்துகின்றான் மகாகவி. பரதன் 'ஆயிரம் ராமர் நின் கேள் ஆவரோ' என்று குகனாற் பாராட்டப்படும் அற்புதச் சகோதரன். இமைக்கின்ற இமைமூடாது பதினான்கு வருடங்கள் அண்ணைக்காத்த அன்புத்தம்பி இலக்குமணன். பரதன் ஏரிமூட்டி இறக்கச் சென்ற போது, கண்ணைமூடிக்கொண்டு அவன் அடிபற்றிச் சென்ற கடமை வீரன் சத்துருக்கன். இவர்களின் செயல்களும் மிக உருக்கமான காட்சிகளாய் அமைந்து எமது உள்ளத்தை நெகிழ்விக்கின்றன. மகோன்னத சகோதரத்துவ அன்புக் கோபுரத்தின் முன்னர் நாம் மண்டியிட்டு நிற்கின்றோம்.

தன்னலமே நலமாக, தனது மான உணர்வே, தன் நாட்டின் மான உணர்வாகக் கொண்டு சுயநலத்தின் தனிவடிவாய் விளங்கியவன் இராவணன் ஆனால் அவன் அதிருஷ்டசாலி கும்பகருணைப் போன்ற தம்பியைப்பெற்ற தொன்றே அவனது தவத்தின் பெரும் பயன் என்று கூறல் வேண்டும். கும்பகருணன் அண்ணனின் மனத்தை மாற்றி அண்ணல் இராமன் அடி தொழ வைக்க எவ்வளவோ முயன்றான்.

மாவிடர் இருவரை வணங்கி மற்றுமக்
கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்டுய் தொழில்
ஊனுடை உம்பிக்கும் உனக்குமே கடன்
யானது, புரிகிலேன் எழுதி போ''

என்று சீறும் அண்ணன் பாதங்களிலே விழுந்து வணங்கித் தன்குற்றம் பொறுக்குமாறு வேண்டும் பொழுது கும்பகருணனின் சகோதரத்துவத்தின் சுடரொளி தோற்றத் தொடங்குகின்றது.

“அற்றதால் முதத்தினில் விழித்தல் ஆரிய,
பெற்றனன் விடை”

எனப் பெயர்ந்து, அண்ணனின் முகத்தை விழி நீர்க்குளத்தூடாகக் கண்டு அவன் பிரிகின்ற வேளையிலே, மேகம், நீங்கிய கதிரோனாய் அந்தச் சகோதர அன்பு பிரகாசிக்கக் காண்கின்றோம்.

இராவணன் மட்டும் குறைந்தவனா? அவன் கொடியவன் தான். சுயநலமி தான். ஆனால் அவனுடைய உடலிலும் கும்பகருணனின் குருதி ஓடத்தான் செய்கிறது. தனது கொடுமைகள், ஆசைகள் சுயநலமெலாம் ஒடுங்கிப் போக, தன் தம்பி செல்லும் வழியிலேயே செவ்வழி நீரோடும் குருதி தேக்கி நிற்கின்றான். அவனது அந்தக்கோலத்தை அன்பில் நெகிழ்ந்திட்ட அருமைக் கோலத்தைக் காணும் பேறுபெற்ற 'எவ்வழி உளோர்களும் இரங்கி ஏங்கினார்'

இவ்வாறு தாய்மை, சகோதரத்துவம் என்னும் பண்புகளை உன்னத காட்சிகளாக்கி நாடகம் செய்து தந்த மகாகவிஞன், மெய்ப்பாடுகளின் பல நுணுக்கமான வேறுபாடுகளையும் பாத்திரவாயிலாகக் காட்டி எம்மைப் பரவசமடையச் செய்கின்றான்.

தன்னம்பிக்கையும், தவவலிமையும், நிறைந்திட்ட முனிவன் விசுவாமித்திரனின் வார்த்தையற்றவெருளிக் கோலமும், அண்ணன் என்ற மாபெரும் சக்திக்கு அடங்கிவிட்ட இலக்குமணன் அந்த அடக்கத்

தையும் மீறிவர முயல்கின்ற சீற்றத்திற்காளாகி உருத்திரன்போன்று கொடுத்தெழுந்து சிந்தனையற்ற வார்த்தைகளைக் கொட்டும் வேகத்தையும், குகனின் அன்புணர்வினின்று எழும் அடக்கற்கரிய சீற்றமும், வாலியின் களினை வெகுளியும் பலபல வேறுபாடுகளோடு, நுணுக்க பேதங்களோடு வெளி வருவதைக் கம்பசித்திரங்கள் அழகொழுகக்காட்டி கீழ்கின்றன.

காட்சியமைப்பு நாடகத்திற்கு மெருகூட்டும் ஒருவகைக் கலையாகும். எதிர்நிலைகளானபலவகைக் காட்சிகளையும் அடுத்தடுத்து அமைத்து அவற்றின் மூலம் கதைச் சூழ் நிலையைத்திறம்பட அமைப்பதில் கம்பனுக்கு இணையாகக் கம்பனையே சொல்லலாம்.

இராமனின் முடிசூட்டு விழாபற்றி அறிந்த நகர மாந்தர் அடைகின்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கையும், பின்னர் இராமனுக்கு முடிசூட்டல் இல்லை என அறிந்ததும் அவர்கள் அடைந்த துயரக்கடலையும் அடுத்தடுத்துக் காட்டுவதைப் படித்துத்தான் கவைத்தல் வேண்டும்.

கருங்கச் சொன்னால் கம்பன் உலகில் தோன்றிய நாடக வல்லார்க்களினெல்லாம் உயர்ந்த மாபெரும் நாடகாசிரியன். அவனது இராமாயணத்திலிருந்து முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை அமைத்தல் கூடும். அவை ஒவ்வொன்றும் உலக மகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறைவற்ற நலத்தளவாய் நின்று நிலவும்.

கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடும், அவன் செய்த காவியமும் தமிழ் உள்ள வரை வாழும் என்பது உறுதி.

நல்லூர் வாழ் செல்வி. சுந்தரா சிவராமலிங்கத்தின்

நெஞ்சத்தின் ஏக்கம் எழுத்துருவமடைந்தது-

“ஓ! என் உயிரே!”

என்னும் சிறுகதை யாக.....

பெண்மனதை மென்மையான படகாக்கி அதனைத் துன்பம் என்ற கடலுள் மிதக்க விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதில் இறைவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. அதற்கு அவன் செல்லமாக

வைத்த பெயர் விதி. “அந்த விதியையும் மதியால் மாற்ற முடியும்” என்று கவிஞனைக் கொண்டு பாடவைத்தான். ஆனால் நடக்கக்கூடியது நடந்தாலும், நடக்கக்கூடாதது நடந்தாலும் அது ‘விதியின் செயல்’ என்றுதான் கூறுகிறார்கள். இதுவும் இறைவன் திருவிளையாடல்களில் ஒன்று போலும். அந்தப் பொல்லாத விதி என் வாழ்வில் காட்டி விட்ட கொடு விளையாட்டை-சோகக் கதையை எப்படிச் சொல்வேன்?—

“குமார்!”—

ஆம்! இப்படித்தான் என் தம்பியை நான் செல்லமாக அழைப்பேன். ஐயோ! அவனை என்னால் மறக்க முடியவில்லையே. பாசம் என்பது இரத்தத்துடன் கலந்து விட்ட ஒரு உறவு. என் இரத்தத்தில் ஓடும் ஒவ்வொரு அணுவிலும் “குமார்” நிறைந்திருக்கின்றான். “அக்கா!” என்று அன்பு ததும்ப மழலை மொழியால் என்னை அவன் அழைக்கும்போது “என் குமரா” என்று கூறித் தூக்கி அணைத்துக் கொள்வேன். இது நடந்து இன்றுடன் சரியாக ஒன்பது வருடங்கள் ஓடி மறைந்து விட்டன. என் தம்பி குமாரை நான் உயிராக நேசிப்பதற்குக் காரணம் என் தாய் தான்! அவன் பிறந்தவுடன் தாயார் நரம்புத் தளர்ச்சி நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். அதனால் சிறுமியாக நான் இருந்தாலும் குமாரைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு என்மேல் சுமத்தப்பட்டது. அவன் பெற்ற குறைவான தாயன்பை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என என் மனம் உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது. குமாரை நானே கவனித்தேன். கல்லூரி முடிந்ததும் ஓடி வந்து அவனை அணைத்துக்கொள்வேன். கல்லூரி இல்லாத நேரங்களில் அவனை விட்டுப் பிரிந்திருந்ததே இல்லை.

காலச்சக்கரம் உருண்டது. நான் பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். என் அன்புத் தம்பி குமார் ஐந்தாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். விளையாட்டு, படிப்பு இரண்டிலுமே அவன் மிகவும் கெட்டிக்காரன். கணக்குப் பாடம் என்றால் சின்ன வயதிலிருந்தே எனக்குச் சரியான வெறுப்பு. எனக்கு இப்போதும் கூட நல்ல நினைவில் உள்ளது.

சுகந்தி! சுகந்தி!” – அப்பாவின் குரல்.

அப்பா தான் என் அறைக்கதவை தட்டினார் கதவைத் திறந்தேன்.

“குமாருக்குக் காய்ச்சலாக இருக்கு; காய்ச்சலில் ஏதேதோ வெல்லாம் உளறுகிறான்... “தந்தையார் சொல்லி முடிப்பதற்குள் குமார் படுத்திருந்த அறைக்கு ஓடினேன். அவன் உடம்பு நெருப்பாகச் சுட்டது.

“என்னப்பா பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? –டொக்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கள்.... போங்களப்பா,” – என்று விரட்டியடிக்காத குறையாக அனுப்பிவைத்தேன்.

டொக்டர் சிவப்பிரகாசம் வந்து பரிசோதித்தார்: “வெகு சாதாரணமான காய்ச்சல். மருந்து தருகிறேன். குணமாகிவிடும். காலையில் வந்து பார்க்கிறேன்” – என்று கூறிய டொக்டர், எனக்கும் பெற்றாருக்கும் மனதில் நிறையத் தெம்பை ஊட்டி விட்டுப் போனார்.

அப்பா எவ்வளவோ சொல்லியும் நான் குமாரை விட்டு அகலவேயில்லை, நான் தூங்காமல் இருக்கிறேனே என்ற கவலையுடன் அம்மாவும் அப்பாவும் கட்டிலின் மறு புறத்தில் இருந்துவிட்டார்கள்.

“தண்ணி! தண்ணி.... தாங்கோ....” குமார் தண்ணீர் கேட்டான். சுடு நீரை எனது கைகளால் பருக்கினேன். குமார் என்னையே உற்றுப் பார்த்தான்.

“என்னடா கண்ணை பார்க்கிறாய்?”

பதிலே சொல்லாமல், என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் கண்களிலிருந்து நீர் பெருகியது. இதைக் கண்ட அம்மாவும் அப்பாவும் பதறிவிட்டனர். என் மனம் திடீரென வலித்தது. அதை வெளிகாட்டிக் கொள்ளாமல்,

“ஏன் குமார் அழுகிறாய்? அழாதே! என்ன பிழை செய்து விட்டதற்காக அழுகிறாய்? நீ ஒரு தவறும் செய்ய வில்லை. தூங்கடா....” –சொல்லி முடிப்பதற்கிடையில் அவன் தலை ஒரு புறம் சரிந்தது. கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றன. எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை-

“ஐயோ என் செல்ல மகனே!” – அம்மாவின் பயங்கரமான அலறல் அந்த உண்மையை எனக்கு உணர்த்தியது. மறுகணம்—

அதன் பின் எவ்வளவோ நடந்தன. என் செல்வத்தை-என் உயிரான தம்பியை நான் எவ்வளவோ தடுத்தும் கேட்காமல் -கல் மனதுடன் லபட்டியினுள் வைத்துத் தூக்கிச் சென்று விட்டார்கள். அவனிடம், “நீ எங்கடா மழையில் போனாய்?” என்று கேட்க விடாமல் தூக்கிப் போய்விட்டார்கள். இதற்குப் பெயர்தானா விதி என்பது? -விதியானது எங்கும் வியாபித்து. பல அட்டுழியங்களைச் செய்வதாற்றான் அதற்கு, “பாழும் விதி” என்று சொல்கிறார்கள் போலும்.

என்னுயிரின் ஒரு பகுதி என்னை விட்டுப் பிரிந்தபோதும் என் உயிர் அழியாமல் இருக்கிறதே!

“தம்பி குமார்!” உன்னை இனி என்கு எப்போதடா பார்ப்பேன். நீ எங்கடா மழையில் போனாய் என்று யாரைக் கேட்பேன்?”

நூரளையில் வாழ்வோரையும் நூரளைக்கு வருவோரையும்
அழைக்கிறது.

வுட்லன்ஸ் ஹோட்டல்

தொலை பேசி

326

66, புதுக்கடை வீதி,

நுவரெலியா.

தொலை பேசி

326

- ✽ தரம் மிக்க ருசியான உணவு வகைகள்.
- ✽ தங்குவதற்கு சகல வசதிகளும் நிறைந்த அறைகள்.
- ✽ பண்புடனும் அன்புடனும் உபசரிக்கும் பணியாளர்கள்.

மறவாதீர்கள்!

வுட்லன்ஸ் ஹோட்டல்

தமிழ்

சிங்களம் - ஆங்கிலம்

ஆகிய மும் மொழிகளிலும் சிறந்த முறையில்
குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அச்ச வேலைகள்
செய்து கொள்வதற்கு சிறந்த
ஸ்தாபனம்

|

அசோகா அச்சகம்

இராகலை, ஆள்கறையோ.

For quality

PRINTING

at **COMPETITIVE RATES**

Always Remember

ASOKA PRINTERS

RAGALLA

HALGRANOYA.

For all your Fancy Requisites
GIFTS, PERFUMES,
LADIES WEARS &
Cosmetics of
EVERY
DESCRIPTION

STEP IN

JACOB STORES
40, New Bazaar, NUWARA-ELIYA.
NUWARA-ELIYA SHOPPING CENTRE

PHONE:
292

For all
your Day
to Day
Requisites
& Popular

GOODS at the CHEAPEST
RATES

Distributors for:-

HUMBER BICYCLE

எல்லா வகையான

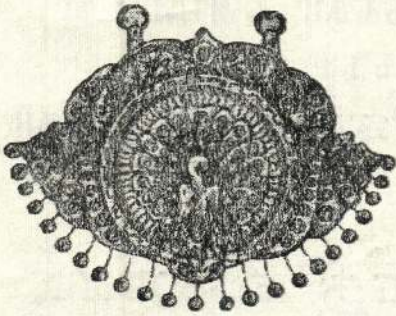
- ★ பலசரக்குச் சாமான்களும்,
- ★ மணிச்சாமான்களும்.
- ★ வளையல்களும்

மிக மலிவான விலையில்
எங்களிடம் கிடைக்கும்

இன்றே வருகை தாருங்கள்.

வசந்த விலாசம்
35, கண்டி வீதி,
நுவரெலியா.

மகளிரின் பொன்னெழில் மேனிக்குப் பொலிவுட்டும்
அழகிய ஆபரணங்களும்

உங்களுக்குத் தேவையான தங்க
நகைகளும் உத்தரவாதத்துடன்
பெறுவதற்கு

மறவாதீர்கள்:-

ராதா ஜுவல்லர்ஸ்

புதுக்கடை வீதி - நுவரெலியா.

401

THE PREMIER HOUSE

FOR

QUALITY

TEXTILES

PERIYASAMY & SONS,

No. 24, New Bazaar Street,
NUWARA ELIYA.

Dealers In:-

- ❖ EVERSILVERS
- ❖ FOOTWEARS
- ❖ GIFT SETS
- ❖ ALUMINIUMS
- ❖ BRASSWARES
- ❖ STATIONERIES
- ❖ Etc. Etc.

DIAL:- 464

Head Office:- 226

Remember For

EVERY KINDS OF FANCY GOODS

JBYAPPRAKASHS

The Most Famous Shopping Centre In
Nuwara Eliya

சென்னை.

ஜெயப்பிரகாஷ்

No. 42, New Bazaar Street,
NUWARA ELIYA.

With Best Compliments

From

SANGU PILLAI & CO.

INCORPORATED ACCOUNTANTS & AUDITORS

DUNBAR ROAD,

HATTON.

- ★ சுவமிக்க உணவுகளுக்கும்
- ★ தித்திக்கும் தின்பண்டங்
களுக்கும்
- ★ இனியையான தேநீருக்கும்

ஜோதி விலாஸ்

பிரதான வீதி,

அட்டன்.

மங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக தங்க நகைகளுக்கு
நுவரெலியாவில் சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஏ. கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

A. K. S. Jewellers

60, New Bazaar Street, NUWARA ELIYA.

நீங்கள் விரும்பும் எந்த நகைகளையும்

○ நம்பிக்கை ○ நாணயம் ○ உத்தவாதம்
நிறைந்த தங்க நகைகளாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு-

ஏ. கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

60, புதுக்கடை வீதி,
நுவரெலியா.

T' Phone
208

டெலிபோன்
208

பலசரக்குச் சாமான்கள்
மலிவாகப் பெறுவதற்குச்
சிறந்த இடம்

மல்லிகா ஸ்டோர்ஸ்
48, புதுக்கடை வீதி,
நுவரெலியா.
போன் : 349

● சிறந்த சிற்றுண்டிகளுக்கும்
● நல்ல சாப்பாட்டுக்கும்
● பிஸ்கட் சொக்கலேட் வகைகள்
முதலியன வாங்குவதற்கும்
வாருங்கள்

ஸ்ரீ ரெங்கவிலாஸ் ஹோட்டல்
9, மொடல் ஷாப்
நுவரெலியா.

போன் : 250

ந ன் றி.

- எம்மை வாழ்த்தி மகிழ்ந்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கும்
- மலருக்கு கருவூலங்கள் ஆக்கித்தந்த கலைஞர்களுக்கும்
- மலர் மணக்க-விழா சிறக்க விளம்பரம் தந்த நண்பர்களுக்கும் வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கும்
- சில தினங்களுக்குள்-சிறப்பாக அச்சப்பதிவு செய்தளித்த அசோகா அச்சகத்தினருக்கும்
- நாம் நடாத்திய போட்டிகளில் நடுவர்களாகப் பணியாற்றிய நல்லறிஞர்களுக்கும், கலந்துகொண்ட கல்லூரிகளுக்கும்
- கலை விழாவில் கலந்து கொள்ளும் கலைஞர்களுக்கும்-கலைக் கோலம் காணவந்த ரசிகர்களுக்கும், மலரினை மணந்துகொண்டிருக்கும் அன்பர்களுக்கும்
- கலை விழாவினை சித்திரைத் திங்களில் சிறப்புற நடாத்தி மகிழ்ந்திட அதிக பக்கங்களோடு அழகிய அமைப்பில் கலை மலரினைக் கண்டு களித்திட ஆலோசனையும் ஆதரவும் அளித்த கலைமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கும்-

எபது மனமினித்த நன்றி என்றும் உரியதாகும்

வ ண க் க ம்

“உடுவை. தில்லை நடராசா”
(ஆசிரியன்)

கலை வளர்க்க

களிப்புடன் விளம்பரம் அளித்தோர்
அனைவரும் நமது நண்பர்களே!
அன்புடன் அவர்களை ஆதரியுங்கள்.

106 வருடங்களுக்கு மேலாக அனுபவமிக்க எங்கள்
நிறுவனத்திற்கு வருகை தாருங்கள்.

- ★ கட்டிடச் சாமான்கள்
- ★ தோட்ட வேலைகளுக்கு தேவையான
ஆயுதங்கள்
- ★ “பவர்” உரவகைகள்
- ★ மின்சார உதிரிப் பொருட்கள்

வீட்டுக்குத் தேவையான டின் உணவு வகைகள்
“கல்வநைஸ்” பைப் “எஸ்லோன்” பைப்கள்

இன்னும் தேவையான சகல பொருட்களும் மிகக்
குறைந்த விலையில், சிறந்த முறையில் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

 457

கே. ஏப்பிராம்சாய்பு அன்

கம்பனி

நுவரெலியா.

தலைமையகம்:-

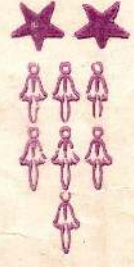
44, 3-ம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்பு.
25902

கிளை:-

10, பசார் வீதி,
பதுளை.
344

←← தொலை பேசி →→

க ள் கி பீ டி

தரத்தில்

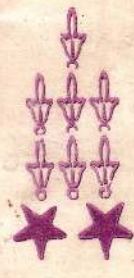
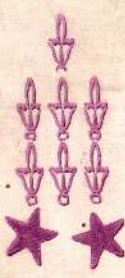
குணத்தில்

தயாரிப்பில்

மணத்தில்

தன்னிகரற்றது

சிறந்தது

தயாரிப்பாளரும் விநியோகஸ்தரும்

சி. சின்னத்துரை ஆன் பிறதர்,

தொழிற்சாலை

தலைமை அலுவலகம்

79, 79 1/2 செஞ்சர் வீதி.

44, 3ம் குறுக்குத்தெரு.

கொழும்பு 12.

கொழும்பு 11.

78946

← தொலை பேசி →

6043

இருகலை அசோகா அச்சகத்தில் நுவரெலியா கலைமன்றத்தினருக்காக அச்சப்பதிவு செய்யப்பட்டு
 22-4-69 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

Muralai Shanmuganathan
 "Gandhi Nilayam"
 Lady MacCallum's Drive, Nuwara Eliya